

مرکز ملی باوردهای علمی و فناوری

سازمان بنادر و دریانوردی به عنوان تنها مرجع حاکمیتی کشور در امور بندری، دریایی و کشتی‌رانی بازرگانی به منظور ایفای نقش مرجعیت دانشی خود و در راستای تحقق راهبردهای کلان نقشه جامع علمی کشور مبنی بر "حمایت از توسعه شبکه‌های تحقیقاتی و تسهیل انتقال و انتشار دانش و سامان‌دهی علمی" از طریق "استانداردسازی و اصلاح فرایندهای تولید، ثبت، داوری و سنجش و ایجاد بانک‌های اطلاعاتی یکپارچه برای نشریات، اختراعات و اکتشافات پژوهشگران"، اقدام به ارایه این اثر در سایت SID می‌نماید.

سازمان بنادر و دریانوردی

نشریه مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی

ماهنامه الکترونیکی مسیر

اولین نشریه الکترونیکی خبری، تحلیلی و آموزشی بندری و دریایی

ISSN 2423-348X

شماره ۲۱ - سال سوم - مهر ۱۳۹۵

سازمان بنادر و دریانوردی

خبر تحلیلی این شماره: «سرمایه‌گذاری ۱۳ میلیاردی کره جنوبی در توسعه بندر»

ماهنامه مسیر در فضای مجازی

مسیر، اولین نشریه الکترونیکی خبری، تحلیلی و آموزشی بندری و دریایی

عنوان: ماهنامه الکترونیکی مسیر

صاحب امتیاز: مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی سازمان بنادر و دریانوردی

دبیر تحریریه: نازنین ساغری

هیات تحریریه

گروه خبری: محمدعلی حسن‌زاده، حمید حمیدی، مهدی جانباز، سعید خرم، مهرداد اربابیان، مائده واحدی و منصوره نعیمی

مترجم: نازنین ساغری

ویراستار ادبی: مائده واحدی

ویراستار فنی: مهدی جانباز و سعید خرم

تدوین و گردآوری: محمدعلی حسن‌زاده و نازنین ساغری

شاپا: ۲۴۲۳-۳۴۸۸

ISSN: 2423-348X

نشانی: تهران، میدان ونک، بزرگراه شهید حقانی، خیابان شهیدی، سازمان بنادر و دریانوردی

تلفن: (۰۲۱) ۸۴۹۳۲۱۲۷

دورنگار: (۰۲۱) ۸۸۶۵۱۱۹۱

پست الکترونیک: masir@pmo.ir

تارگاہ: <http://research.pmo.ir/fa/publication/re/masir1>

مسیر در آپارات: <http://www.aparat.com/masir.pmo>

مسیر در SID: <http://fa.journals.sid.ir/JournalList.aspx?ID=7839>

مسیر در لینکداین: <https://ir.linkedin.com/in/masir-pmo-281452111>

دیدگاه نویسندگان لزوماً نظر ماهنامه نبوده و مسوولیت حفظ حقوق مالکیت فکری و معنوی به عهده مولفان می‌باشد.

اسناد و مدارک تاریخی بنادر و دریانوردی ایران

اسناد و مدارک تاریخی بنادر و دریانوردی ایران

Historical Documents of Iranian Ports and Maritime

مهر دیلمونی با تصویر کشتی ، متعلق به فیلکه (منطقه‌ای در کویت)، هزاره دوم پیش از میلاد،
تمدن کاسی‌ها

Dilmon Stamp Seal with an image of a ship, from Failaka Island (an area in the Kuwait), the second millennium BC, Kassites Civilization

Preserving in Kuwait Museum

محل نگهداری: موزه کویت

فهرست مطالب

۲..... «بخش خبری».....

۲..... رویکردها، چالش‌ها و راه‌کارها در حوزه کشتیرانی و حمل و نقل دریایی در افق ۲۰۲۳-۲۰۱۸.....

۶..... خبر تحلیلی: « سرمایه‌گذاری ۱۳ میلیارد دلاری کره جنوبی در توسعه بنادر».....

۸..... بن بست برای تجارت جهانی.....

۹..... راه‌اندازی مسیرهای جدید کشتیرانی میان ایران و عمان.....

۱۰..... لزوم توجه بیش‌تر به حوادث آتش‌سوزی در کشتی‌های کانتینربر.....

۱۱..... روند فعالیت‌های کشتیرانی در شرکت بنادر ابوظبی.....

۱۲..... مشارکت کارگوتک در یک راه‌کار ابتکاری برای صنعت حمل و نقل دریایی.....

۱۳..... برنده جایزه اسپو ۲۰۱۶.....

۱۴..... پاک‌سازی سبز بدنه شناورها در بندر روتردام.....

۱۵..... حمل و نقل دریایی در آب‌های اتحادیه اروپا.....

۱۷..... پیاده‌سازی مجدد استراتژی حمل همزمان چند شناور توسط دامن.....

۱۸..... لزوم رسیدگی به مشکل مایع شدن کالاهای فله جامد.....

۲۰..... تلاش یاردهای کشتی‌سازی برای حفظ بقاء.....

۲۲..... ساماندهی بنادر دولتی هند با الگوبرداری از بنادر خصوصی.....

۲۳..... آینده مبهم بازار بیمه دریایی.....

۲۵..... «بخش تحلیلی».....

۲۵..... تحلیل‌های منتخب درخصوص خبر: «لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون مدیریت آب توازن در سال ۲۰۱۷».....

Archive of SID

«بخش خبری»

رویکردها، چالش‌ها و راه‌کارها در حوزه کشتیرانی و حمل و نقل دریایی در افق ۲۰۲۳-۲۰۱۸

سازمان بین‌المللی دریانوردی با توجه به جایگاه حقوقی خود، ذی‌صلاح‌ترین مرجع بین‌المللی در رابطه با تدوین کنوانسیون‌ها، پروتکل‌ها و کدهای مرتبط با حوزه‌های مختلف دریایی، کشتیرانی و حمل و نقل است. این سازمان پس از ۵۳ سال فعالیت مستمر توانسته است ۵۰ کنوانسیون و پروتکل و بیش از ۱۰۰۰ کد و توصیه‌نامه در رابطه با ایمنی و امنیت دریانوردی، جلوگیری از آلودگی آب‌ها و موضوعات مرتبط دیگر را به تصویب رساند. مهم‌ترین هدف این سازمان «ایمنی، امنیت و کشتیرانی کارآمد در اقیانوس‌های عاری از آلودگی» عنوان شده است. سازمان بین‌المللی دریانوردی با توجه به روندها، پیشرفت‌ها و چالش‌های پیش‌روی صنعت دریانوردی، تصمیم به تدوین برنامه‌ریزی راهبردی در دوره ۲۰۲۳-۲۰۱۸ نموده است. مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی سازمان بنادر و دریانوردی با توجه به اهمیت این موضوعات در حوزه‌های مختلف عملیاتی، سرمایه‌گذاری، توسعه‌ای و ... تصمیم گرفته است تا نسبت به ترجمه بخش‌های مختلف این سند اقدام و هر بار بخشی از آن را در ماهنامه مسیر منتشر نماید. آنچه در ادامه می‌آید مربوط به روند اول این سند با موضوع «دستور کار توسعه پایدار برای افق ۲۰۳۰» می‌باشد. سازمان بین‌المللی دریانوردی به‌عنوان یکی از نهادهای زیرمجموعه سازمان ملل متحد، سند «رویکردها، چالش‌ها و راه‌کارها در حوزه کشتیرانی و حمل و نقل دریایی در افق ۲۰۲۳-۲۰۱۸» خود را در چارچوب اهداف و مقاصد «دستورکار توسعه پایدار ۲۰۳۰ سازمان ملل» تهیه و تدوین نموده است.

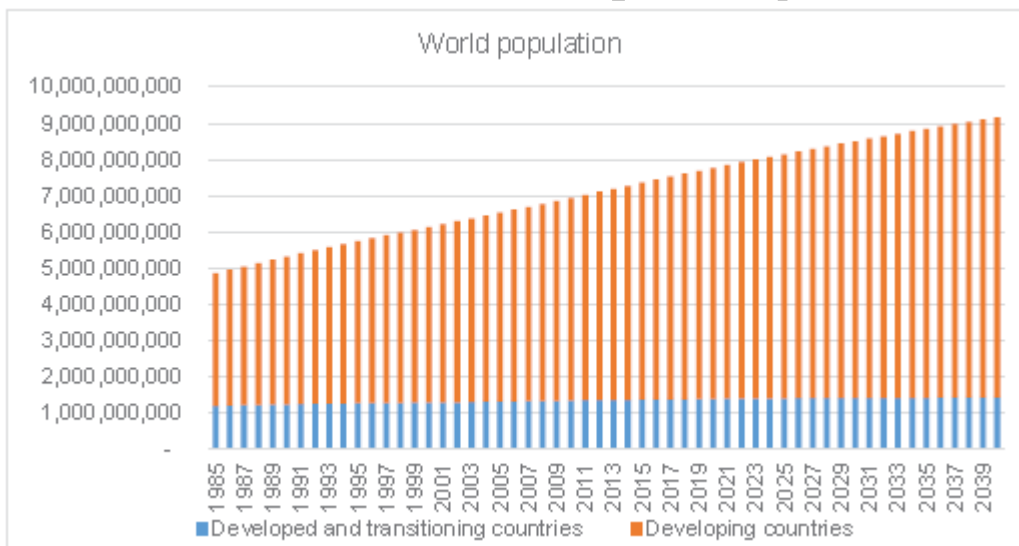
روند دوم: تجارت جهانی و تحول در بخش کشتیرانی

جهان به ۸/۵ میلیارد نفر خواهد رسید (نمودار ۲) و روند فعلی رشد اقتصادی ادامه یافته و موجب افزایش تقاضا برای تجارت دریایی خواهد شد. این روند به احتمال زیاد از رشد و ترقی در کشورهای در حال توسعه که باعث تغییر در الگوهای تجاری شده است، ناشی می‌شود.

حجم اقتصاد جهانی در ۳۰ سال گذشته بیش از ۵ برابر شده است (نمودار ۱) و پیش‌بینی می‌شود که در سال‌های آینده باز هم بیش‌تر رشد خواهد نمود و تا سال ۲۰۴۰ دو برابر خواهد شد. یکی از محرک‌های اصلی این روند، رشد مداوم جمعیت است. پیش‌بینی می‌شود که تا سال ۲۰۳۰ جمعیت

نمودار ۱ - اقتصاد جهان و تجارت دریایی، ۱۹۸۵-۲۰۱۴
(انکتاد، ۲۰۱۵a؛ انکتاد، ۲۰۱۵b)

نمودار ۲ - جمعیت جهان، ۱۹۸۰-۲۰۴۰
(انکتاد، ۲۰۱۵c)

کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه هر دو از تجارت دریایی سود می‌برند و این برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار بسیار مهم است. علاوه بر این، صنعت کشتیرانی در حمل و نقل مواد غذایی به همه جهان نیز نقش کلیدی دارد و به همین دلیل یکی از مولفه‌های اصلی در تضمین امنیت غذایی کل جهان است.

تغییر در الگوهای تجاری با افزایش قابل توجه در مقدار کالاهای تخلیه شده در کشورهای در حال توسعه (نمودار ۳) همراه است. این رشد اقتصادی نشان می‌دهد که کشورهای در حال توسعه به شدت به واردات کالا روی آورده‌اند و این امر موجب افزایش تقاضا برای حمل و نقل دریایی و تغییر جریان‌ات تجاری شده است (نمودار ۴). بنابراین،

نمودار ۳ - کالاهای تخلیه شده در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه، ۲۰۰۶-۲۰۱۴ (انکتاب، ۲۰۱۵د)

Top ten export routes in terms of annual percentage growth, 2015-2020				Top ten export routes in terms of annual percentage growth, 2021-2030			
	Country	Exporting to	Annual % growth		Country	Exporting to	Annual % growth
1	Viet Nam	India	20	1	Viet Nam	China	15
2	Ireland	Viet Nam	19	2	Bangladesh	China	14
3	Bangladesh	UAE	18	3	India	China	14
4	Viet Nam	Bangladesh	16	4	Viet Nam	Malaysia	14
5	Bangladesh	India	16	5	China	Viet Nam	14
6	UAE	Turkey	16	6	China	Malaysia	14
7	Viet Nam	UAE	16	7	Viet Nam	India	14
8	China	Viet Nam	16	8	China	India	14
9	Bangladesh	Ireland	16	9	India	Viet Nam	14
10	Viet Nam	China	16	10	Bangladesh	India	14

نمودار ۴ - ده مسیر برتر برای صادرات کالا، ۲۰۱۵-۲۰۲۰ و ۲۰۲۱-۲۰۳۰ (شرکت خدمات مالی و بانکداری بریتانیایی (HSBC)، ۲۰۱۲)

که رشد اقتصادی اگرچه ممکن است بعضی از مردم را از فقر و گرسنگی نجات دهد، اما موجب مسایلی همچون آلودگی، تراکم و جابه‌جایی و تغییر مکان نیز خواهد شد.

علاوه بر این، افزایش حجم تجارت موجب اعمال فشار بر زیرساخت‌های ضروری (همچون بنادر و اتصالات حمل و نقل زمینی) خواهد شد و موجب می‌شود مقامات بندر برای ترخیص سریع کالا از گمرک تحت فشار قرار بگیرند. همچنین، افزایش

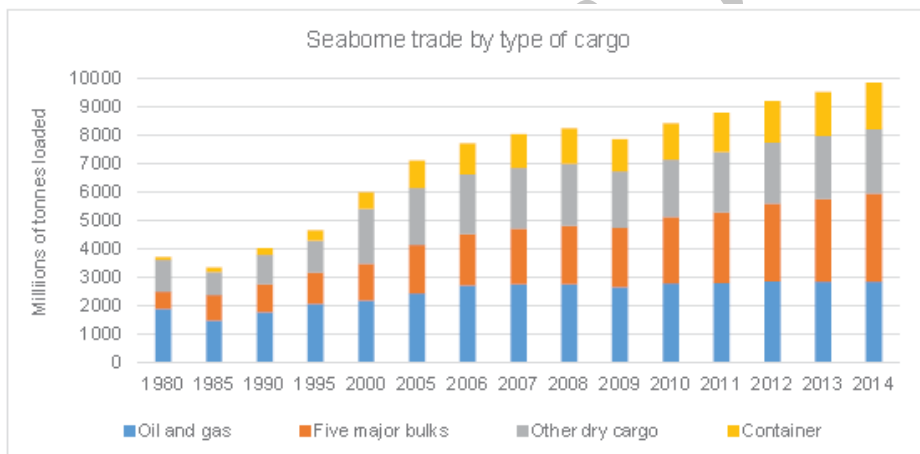
با این وجود، توسعه بعضی از مناطق بر رشد سایر کشورها تاثیر مثبتی ندارد و حتی ممکن است به علت تغییر الگوهای تجاری، بر آنها تاثیر منفی داشته باشد. این مساله به‌خصوص برای کشورهایی که در افزایش حجم تجارت سهمی ندارند و یا کشورهایی که کاملاً به حمل و نقل دریایی وابسته هستند (برای مثال، کشورهای کم توسعه یافته و جزایر کوچک در حال توسعه) مصداق پیدا می‌کند، چراکه ممکن است انگیزه چندانی برای حمل کالا به این کشورها وجود نداشته باشد. علاوه بر این، باید توجه داشت

یافته است. یک نمونه از این فناوری‌ها «کانتینری سازی» است که شیوه حمل و نقل کالا را به طور کلی تغییر داد (نمودار ۵). برای بیش‌تر کالاها، صنعت کشتیرانی بر اساس اصل «تحويل به‌موقع» کار می‌کند. تکیه بر این اصل از یک سو به معنای کاهش نیاز به انبارش و از سوی دیگر به معنای پیچیدگی بسیار زیاد زنجیره لجستیک است، چرا که هرگونه اختلال در مسیرهای تجاری اگر همه زنجیره حمل و نقل را تحت تاثیر قرار ندهد، حداقل برای یک شرکت کشتیرانی خاص پیامدهای شدیدی در پی خواهد داشت.

حجم کشتیرانی موجب افزایش تراکم در بعضی مناطق جغرافیایی خاص نیز شده و برخورداری از جریان‌های ناوبری بهتر و روان‌تر را الزامی می‌سازد. علاوه بر این، اگر امکان جابه‌جایی حجم رو به افزایش کالاها و محمولات از طریق ناوگان دریایی فعلی وجود نداشته باشد، باید برای پاسخگویی به حجم بالای تقاضا نسبت به ساخت کشتی‌های جدید اقدام نمود.

به مرور زمان، صنعت کشتیرانی با روند رشد تجارت تطبیق یافته و سیستم‌ها و فناوری‌هایی جدید برای تامین خدمات ضروری برای جهان توسعه

نمودار ۵ - تجارت دریایی بر حسب نوع کالا

(انگتاد، ۲۰۱۶د)

است، تلاش آن‌ها برای نجات مهاجران دریایی منطقه مدیترانه است.

با توجه به رشد قابل پیش‌بینی تجارت دریایی، تغییر الگوهای تجاری و افزایش ترافیک و ریسک‌ها و تهدیدهای ناشی از این مسایل، سازمان بین‌المللی دریانوردی و جامعه دریانوردی رویکردی را در پیش گرفته است که به کمک آن بتواند صنعت کشتیرانی را برای موقعیت آتی جامعه دریانوردی در تجارت جهانی آماده نماید.

در این دنیای به هم پیوسته، وقوع بلا یا بحران در یک منطقه بر سایر نقاط و مناطق نیز تاثیر خواهد داشت. بلایای طبیعی بزرگ، حملات تروریستی، دزدی دریایی و غیره می‌تواند عملکرد زیرساخت‌های مهم و حیاتی را تحت تاثیر قرار داده و موجب اختلال در الگوهای تجاری و طولانی‌تر شدن مسیرهای کشتیرانی شود. یکی از تحولات اخیر که موجب انحراف از مسیر بسیاری از شناورهای تجاری شده

خبر تحلیلی: « سرمایه‌گذاری ۱۳ میلیارد دلاری کره جنوبی در توسعه بنادر »

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از [پایگاه خبری ورلد مریٹایم نیوز](#)^۱، کره جنوبی اعلام نمود که در نظر دارد ۱۴/۷ تریلیارد وون کره جنوبی (۱۳/۳ میلیارد دلار) بر روی توسعه بنادر خود سرمایه‌گذاری نماید.

این سرمایه‌گذاری که قرار است در بازه زمانی ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰ انجام شود، بنادر کره جنوبی را آماده استقبال از نسل جدید مگاکنشپ‌ها^۲ می‌نماید. این سرمایه‌گذاری صرف توسعه ۱۴۰ اسکله، ۳۰ بندر تجاری بین‌المللی و ۲۹ بندر ساحلی خواهد شد.

علاوه بر این کره جنوبی اعلام نموده است که قصد دارد بندر بوسان^۳ را به دومین هاب ترانسشیپ کانٹینر بزرگ خود تبدیل نماید، این در حالی است که بندر گوانگ یانگ^۴ همچنان بزرگ‌ترین بندر صنعتی این کشور باقی خواهد ماند.

پیش‌بینی می‌شود که فاز دوم پروژه توسعه بندر جدید بوسان تا سال ۲۰۲۰ به پایان خواهد رسید. در ضمن با به پایان رسیدن فاز سوم توسعه این بندر، تعداد اسکله‌های آن از ۲۱ به ۳۷ افزایش خواهد یافت.

¹ World Maritime News

² Megaships: کشتی‌های بسیار بزرگ

³ Busan

⁴ Gwangyang

پرسش: «به نظر شما با توجه به وجود ظرفیت‌های کافی در بنادر کره جنوبی، مهم‌ترین محرک اقتصادی برای توسعه بنادر و ایجاد ظرفیت‌های مازاد برای سال‌های آتی در این کشور چیست؟ لطفا تحلیل‌های خود را مبتنی بر برآوردهای عرضه خدمات و تقاضای کالای دریابرد و با نگاه آینده پژوهی ارائه فرمایید.»

تقدیر شوید

تحلیل نمایید

تحقیق کنید

خواهشمند است تا تاریخ ۱۳۹۵/۰۸/۲۰ دیدگاه‌های خود در مورد مساله فوق را حداقل در ۱۰۰۰ و حداکثر در ۱۵۰۰ کلمه و با ذکر منبع به آدرس پست الکترونیکی masir@pmo.ir ارسال نمایید.

لازم به ذکر است مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی از انتشار تحلیل‌های ارائه شده که مشمول هر یک از موارد زیر باشند، معذور است:

- عدم رعایت حقوق مالکیت مادی و معنوی (کپی برداری غیرمجاز، عدم ذکر منبع و غیره)
- عدم توجه به قواعد نگارشی و رسم الخط فارسی
- عدم ارتباط یا ارتباط بسیار ضعیف تحلیل ارائه شده با پرسش مطرح شده
- عدم رعایت چارچوب‌های تعیین شده (حداقل و حداکثر واژه‌ها، منبع نویسی و غیره)

بدیهی است که کلیه مسوولیت معنوی تحلیل‌های ارائه شده برعهده تحلیل‌گر است و این مرکز هیچ‌گونه مسوولیتی در این رابطه برعهده ندارد.

در ضمن، از علاقه‌مندان به اشتراک در ماهنامه الکترونیکی دعوت می‌گردد نسبت به تکمیل **فرم ثبت نام** و ارسال آن به پست الکترونیکی masir@pmo.ir اقدام نمایند.

بن بست برای تجارت جهانی

نمود تا به این ترتیب رشد اقتصادی بار دیگر رونق یابد».

وی افزود: «ما باید اطمینان حاصل نماییم که این مساله به اتخاذ سیاست‌های اشتباه که وضعیت را بغرنج‌تر می‌نماید، ختم نشود».

آزودو پیش‌تر گفته بود اعضای سازمان تجارت جهانی باید موانع تجاری را برطرف سازند تا تجارت جهانی بار دیگر رونق یابد.

«یک سیستم تجاری چند جانبه قدرتمند» بهترین محافظ در برابر سیستم حمایت از تولید داخلی خواهد بود.

مساله جهانی «حمایت از تولید داخلی» در کنار موضوع خروج انگلیس از اتحادیه اروپا دست به دست هم داده و به دغدغه اصلی برای صادرکنندگان کره‌ای که نگران کاهش تقاضا برای محصولات خود هستند، تبدیل شده‌اند.

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از [پایگاه خبری پورت تکنولوژی](#)^۱، افزایش حمایت از تولیدات داخلی و ضعف در مناطق کلیدی از عوامل اصلی سقوط به پایین‌ترین نرخ رشد تجاری از زمان بحران مالی است.

سازمان تجارت جهانی^۲ پیش‌بینی نموده است که حجم تجارت در سال ۲۰۱۶ در حدود ۱/۷٪ رشد خواهد نمود که نسبت به نرخ تقریبی ۲/۸ درصد پیش‌بینی شده در ماه آوریل ۲۰۱۶ پایین‌تر است.

روبرتو آزودو^۳ - مدیرعامل سازمان تجارت جهانی - اظهار داشت: «کاهش چشمگیر نرخ رشد تجارت مساله‌ای جدی است و به منزله زنگ خطر می‌باشد. اکنون همان لحظه‌ای است که باید از تاریخ درس گرفت و تلاش‌ها را به فعالیتهای تجاری معطوف

¹ Port Technology

² World Trade Organization

³ Roberto Azevedo

راه‌اندازی مسیرهای جدید کشتیرانی میان ایران و عمان

برای یکدیگر به منزله دروازه تجارت با کشورهای همسایه می‌باشند».

در اوایل سال ۲۰۱۶ دولت عمان از امضای یک قرارداد تجاری در تهران خبر داد که موجب تحکیم روابط کشتیرانی میان دو کشور می‌شد.

این قرارداد پس از لغو تحریم‌های هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران و فراهم شدن امکان برقراری روابط تجاری میان ایران و شرکت‌ها و نهادهای غیرآمریکایی، به امضای دو کشور رسید.

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از پایگاه خبری پورت تکنولوژی^۱، علی بن مسعود السنیدی^۲ وزیر تجارت و صنعت عمان و جاسم جادری استاندار هرمزگان مسیرهای مستقیم کشتیرانی از دو بندر عمانی به بندر شهید رجایی در ایران را به‌طور رسمی افتتاح کردند.

السنیدی اظهار داشت که با راه‌اندازی مسیرهای کشتیرانی جدید، مسیر ترانزیت بین ایران و عمان به دو ساعت می‌رسد.

مجتبی خسروتاج - رئیس سازمان توسعه تجارت ایران - خاطر نشان ساخت: «این دو کشور

¹ Port Technology

² Ali bin Masud Al Sunaidy

لزوم توجه بیش‌تر به حوادث آتش‌سوزی در کشتی‌های کانتینربر

آب^۵ برای پوشش دادن انبار و اطفای حریق استفاده شد.

اووه-پیتر شیدر^۶ - نایب رئیس کمیته پیشگیری از خسارت اتحادیه بین‌المللی بیمه دریایی - گفت: «در دریا در صورت وقوع حریق در قسمت‌های زیر عرشه نمی‌توان از آب استفاده کرد و به همین دلیل از دی‌اکسید کربن برای اطفای حریق استفاده می‌شود. با این وجود، اگر حریق به داخل یک کانتینر نفوذ کند، خود کانتینر مانع اطفای آن با دی‌اکسید کربن می‌شود و به همین دلیل این روش اطفای حریق به ندرت موفقیت‌آمیز خواهد بود».

وی افزود در حال حاضر هیچ روش دیگری برای اطفای حریق داخل کانتینری که در زیر فضای عرشه مستقر است، وجود ندارد.

شیدر خاطرنشان ساخت: «حتی در روی عرشه نیز خدمه فقط به شیلنگ‌ها و نازل‌های آتش‌نشانی دسترسی دارند. آن‌ها از مانیتور یا کف کافی برخوردار نیستند و به همین دلیل نمی‌توانند سازه شناور را خنک کنند».

اتحادیه بین‌المللی بیمه دریایی علاوه بر قوانین و مقررات سولاس، خواهان مذاکره بیش‌تر با سازمان بین‌المللی دریانوردی، کشتی‌سازها و شرکت‌های کشتیرانی است تا قابلیت‌های آتش‌نشانی در کشتی‌های کانتینربر را افزایش دهد.

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از پایگاه خبری [ورلد مریٹایم نیوز](#)^۱، وقوع دو فقره آتش‌سوزی در کشتی‌های کانتینربر موجب شد اتحادیه بین‌المللی بیمه دریایی^۲ در خصوص چالش‌های مربوط به مدیریت این نوع حوادث در دریا ابراز نگرانی نماید، چراکه در این صورت دریانوردان ناچار خواهند بود بدون برخورداری از تجهیزات کافی به اطفای حریق بپردازند.

یکی از این حریق‌ها که موجب نگرانی اتحادیه بین‌المللی بیمه دریایی شده‌اند، طی عملیات جوشکاری در کشتی کانتینربر ان.ان.سی.آی.آراکو^۳ (ساخت ۲۰۱۵) در هامبورگ رخ داد. در عملیات اطفای این حریق‌ها در حدود ۳۰۰ آتش‌نشان مشارکت داشتند. در این عملیات انبار کشتی مهر و موم شد و با دی‌اکسید کربن پوشیده شد، ولی عملیات اطفای حریق در این مرحله با شکست مواجه شد. سپس از آب برای پوشش دادن دریچه‌ها استفاده شد و قبل از آنکه پایداری شناور دچار مشکل شود، متوقف شد. در نهایت از کف برای کنترل نمودن حریق استفاده گردید.

حریق دیگر در تاریخ ۱۳ ماه می ۲۰۱۶ طی عملیات جوشکاری در کشتی مرسک کراچی^۴ به وقوع پیوست. در عملیات اطفای حریق این کشتی بیش از ۱۰۰ آتش‌نشان حضور داشتند و از مانیتور

⁵ Water Monitor: وسیله‌ای است که از فاصله دور با پرتاب حجم

زیاد آب یا فوم بر موضع آتش‌سوزی به اطفای حریق می‌پردازد

⁶ Uwe-Peter Schieder

¹ World Maritime News

² International Union of Marine Insurance (IUMI)

³ NNCI Arauco

⁴ Maersk Karachi

روند فعالیت‌های کشتیرانی در شرکت بنادر ابوظبی

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از پایگاه خبری [ورلد مریٹائم نیوز](#)^۱، شرکت بنادر ابوظبی^۲ در نیمه اول سال ۲۰۱۶ شاهد ۷۷ درصد افزایش در سود خالص نسبت به مدت زمان مشابه در سال گذشته بود و این افزایش سود مرهون افزایش حجم کالاهای عمومی و بار فله، بارهای کانتینری و رو-رو می‌باشد.

بنابر گزارش شرکت بنادر ابوظبی در سال ۲۰۱۶ درآمد این شرکت حدود ۲۰ درصد و حاشیه درآمد قبل از بهره و مالیات آن بیش از ۴۰ درصد افزایش یافته است که این ارقام نشان دهنده افزایش ۱۵ درصدی نسبت به شش ماهه اول سال ۲۰۱۵ است. در ترمینال کانتینری بندر خلیفه^۳ که تحت بهره‌برداری ابوظبی ترمینالز^۴ قرار دارد، در نیمه اول سال ۲۰۱۶ احجام کانتینری حدود ۱۱٪ رشد نمود. بندر خلیفه این رشد را مدیون صادرات پلیمر و فعالیت‌های ترانسشیپی در خلیج فارس است. حجم جایجایی کالا در این بندر در نیمه اول سال

۶۹۹,۷۷۶ TEU بود، این در حالی است که در شش ماهه اول سال ۲۰۱۵ معادل ۶۲۹,۹۴۱ TEU از طریق این بندر جابجا شد. از آغاز سال ۲۰۱۶ صنعت کشتیرانی شاهد ظهور لاینرهای جدید بوده که موجب افزایش اتصالات منطقه‌ای (به‌خصوص در شبه قاره هند) جهت پشتیبانی از تجارت ترانسشیپی در ترمینال کانتینری بندر خلیفه شده‌اند. علاوه بر این، گروه ادمیرال^۵ همگام با تی.دی.اس^۶ سرویس‌های فیدر خود در منطقه خلیج فارس را آغاز نمود. بی لاینز^۷ نیز سرویس‌دهی در منطقه ترمینال کانتینری بندر خلیفه را آغاز نموده است. در شش ماه گذشته، شرکت بنادر ابوظبی فصل اول کروز خود را در ترمینال کروز جدیدش به پایان رساند. جابه‌جایی ۱۸۴,۸۱۵ مسافر نشان دهنده ۴۹٪ افزایش نسبت به مدت زمان مشابه در سال گذشته و همچنین ۱۶٪ درصد رشد سال به سال نسبت به فصل کروز در سال ۲۰۱۵ است.

¹ World Maritime News

² Abu Dhabi Ports

³ Khalifa Port Container Terminal (KPCT)

⁴ Abu Dhabi Terminals

⁵ Admiral Group

⁶ TDS

⁷ Bay Lines

مشارکت کارگوتک در یک راه کار ابتکاری برای صنعت حمل و نقل دریایی

است که مک گرگور^{۱۰} و کالمار^{۱۱} که بخش‌های تجاری کارگوتک هستند، در زمینه ارائه راه‌کارهای ابتکاری برای کشتی‌ها و بنادر جهت روان‌سازی و ایمن‌سازی جریان بار، پیشرو می‌باشند. این راه‌کار ابتکاری نیز در راستای اهداف ما می‌باشد و ما بسیار خوشحالیم که بخشی از این پروژه هستیم. ما از همه ذی‌نفعان صنعت کشتیرانی و دریانوردی دعوت می‌نماییم که در این زمینه همکاری نمایند».

تامی پترسون^{۱۲} - معاون رئیس بخش توسعه نرم‌افزار و اتوماسیون کالمار - خاطرنشان ساخت: «کالمار از همکاری با بزرگان صنعت برای یافتن راه‌های توسعه اتوماسیون در زنجیره لجستیک دریایی بسیار خوشنود است. کالمار از پتانسیل فراوانی برای کمک به افزایش ایمنی و بهره‌وری نه تنها در بنادر کانتینری بلکه در همه صنعت دریانوردی برخوردار است».

کارگوتک اعلام نمود که قصد دارد در زمینه جابه‌جایی هوشمندانه بار به یک پیشروی جهانی تبدیل شود و به همین دلیل تمرکز خود را به نرم‌افزارها، خدمات و تجارت دیجیتال معطوف نموده است. راه‌کار ابتکاری فوق‌الذکر نیز یکی از گام‌های موثر کارگوتک برای دستیابی به این هدف است.

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از [پایگاه خبری سیفتی فور سی](#)^۱، کارگوتک^۲ اعلام نمود که تا سال ۲۰۲۵ با همکاری صنعت دریانوردی و شرکت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات اولین اکوسیستم جهان که به ایجاد یک سیستم حمل و نقل دریایی خودگردان کمک خواهد نمود، را در دریای بالتیک دایر می‌نماید.

بخش اعظم بودجه این راه‌کار ابتکاری توسط تکس^۳ که یک آژانس بودجه فنلاندی است، تامین می‌گردد. به غیر از کارگوتک، شرکت‌هایی همچون اریکسون، میبر تورکو^۴، رولز رویس^۵، تیتو^۶ و وارتسیلا^۷ نیز از سرمایه‌گذاران اصلی این پروژه هستند. پلت‌فرم این اکوسیستم توسط دیمک^۸ که یک تامین‌کننده اکوسیستم است حمل و جابه‌جا می‌گردد.

سویلی ماکینن^۹ - مدیر ارشد فناوری اطلاعات در کارگوتک - در این رابطه اظهار داشت: «چندین دهه

1 Safety 4 Sea
2 Cargotec
3 Tekes
4 Meyer Turku
5 Rolls-Royce
6 Tieto
7 Wartsila
8 DIMECC
9 Soili Makinen

10 MacGregor
11 Kalmar
12 Tomi Pettersson

برنده جایزه اسپو ۲۰۱۶

طی مراسم اهدای جوایز که در تاریخ ۹ نوامبر ۲۰۱۶ در بروکسل^۴ برگزار می‌گردد، برنده امسال جایزه اسپو اعلام خواهد شد.

سال گذشته بندر دوبلین^۵ به دلیل اتخاذ استراتژی‌های مناسب در زمینه آگاه سازی و آشناسازی مدارس و دانشگاه‌ها با بندر محلی خود و فعالیت‌های آن، موفق شد جایزه اسپو را از آن خود نماید.

بندر گوادلوپ نیز به دلیل پروژه «کشف بندر من»^۶ نظر مثبت هیات داوران را به خود جلب کند. این پروژه بر تلاش‌های این بندر برای حفاظت از محیط زیست متمرکز است.

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از [پایگاه خبری پورت استراتژی](#)^۱، برمن، کارتاها، دونکرک، گوادلوپ و ریگا کاندیداهای منتخب هشتمین جایزه سازمان بنادر دریایی اروپا (اسپو)^۲ در رابطه با یکپارچه سازی اجتماعی بنادر هستند.

موضوع امسال این جشنواره «طبیعت در بنادر» است و بندری برنده خواهد شد که بهترین عملکرد را در زمینه حفظ و ارتقای طبیعت و اکوسیستم بندر داشته باشد.

همچنین، در این جشنواره از بنداری که توانسته‌اند درب‌های خود را به روی مردم ساکن نواحی اطراف باز کنند تا مردم بتوانند علیرغم محدودیت‌های آی.اس.بی.اس^۳ از این طبیعت لذت ببرند نیز تقدیر می‌نماید.

^۱Port Strategy

^۲ European Sea Ports Organization (ESPO)

^۳ آیین نامه بین‌المللی امنیت کشتی‌ها و تسهیلات بندری

(International ship and port facility security code)

^۴ پایتخت بلژیک

^۵ پایتخت جمهوری ایرلند

^۶ Discovering my port

پاکسازی سبز بدنه شناورها در بندر روتردام

گروه GAC نیز در این امر به ایفای نقشی فعال می‌پردازد.»

به علت نگرانی‌های موجود در مورد آلودگی محیط دریا، در بندر روتردام عملیات سنتی پاکسازی بدنه که در آن غواصان با استفاده از برس کار پاکسازی را انجام می‌دهند، ممنوع است. هم‌اکنون این مشکل با استفاده از سیستم‌های واترجت قابل تنظیم پاکسازی و جمع‌آوری مواد باقیمانده هول وایپر حل شده است. راه‌اندازی و رونمایی از نسخه آزمایشی هول وایپر با بحث «فناوری‌ها و تمهیدات کشتی هوشمند برای بنادر سبزتر» مصادف شد. این مبحث بر فشارهای تکنولوژیکی و قانونی وارد بر بنادر و اپراتورها متمرکز است. علاوه بر این، راه‌حلی که به مالکان و اپراتورهای شناورها کمک می‌کند تا در هزینه‌ها صرفه‌جویی نموده و از شایستگی کافی برخوردار باشند (به‌خصوص از لحاظ حفاظت و نگهداری از بدنه) نیز مورد بحث قرار گرفتند.

در حال حاضر، محبوبیت هول وایپر در حال افزایش است و بنادر بسیاری در خاورمیانه، خاور دور و اروپا به این فناوری روی آورده‌اند. یکی از قدیمی‌ترین مالکان کشتی اروپای شمالی برای پاکسازی بدنه شناورهای خود در سنگاپور و روتردام درخواست داده است و سیاستی اتخاذ نموده که از فناوری هول وایپر برای این کار استفاده شود. علاوه بر این، یکی از شرکت‌های پیشرو در مشاوره علمی در زمینه علوم دریایی نسبت به تحلیل دقیق داده‌های مربوط به هول وایپر ابراز تمایل نموده تا بتواند این فناوری را به‌عنوان یک راه حل بهینه و کارآمد به مشتریان مربوطه توصیه نماید.

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از پایگاه خبری پورت تکنولوژی^۱، بندر روتردام برای نشان دادن حسن نیت خود به فناوری سبز شرکت GAC EnvironHull که هول وایپر^۲ نام دارد، فناوری پاکسازی سبز بدنه شناورها را وارد آب‌های خود نمود.

پیتر مولما^۳ - مدیر ارشد بندر روتردام - اظهار داشت: «راه‌اندازی فناوری جدید هول وایپر در بندر روتردام دقیقاً در راستای اهداف بلندپروازانه این بندر برای تبدیل شدن به پایدارترین بندر جهان است.»

وی افزود: «کربن زدایی یکی از نیازهای واقعی و ضروری صنعت کشتیرانی است و هول وایپر یکی از راه‌های دستیابی به این هدف می‌باشد.»

کریستر اسجودوف^۴، معاون رئیس گروه GAC-خاطر نشان ساخت: «بنادر سراسر جهان از لحاظ مسایل زیست‌محیطی به شدت تحت فشار هستند. فناوری‌ها و راه‌کارهای ابتکاری جدید جهان کشتیرانی را پاک‌تر، امن‌تر و سالم‌تر می‌سازند و

^۱ Port Technology

^۲ فناوری پاکسازی بدنه شناور با دستگاه کنترل از راه دور HullWiper

^۳ Peter Mollema

^۴ Christer Sjudoff

حمل و نقل دریایی در آبهای اتحادیه اروپا

بهره‌برداری بهینه از سرمایه‌گذاری‌های بندری اولیه به بودجه عمومی بیش‌تری نیاز خواهد بود. همچنین، این گزارش نشان می‌دهد که کمیسیون اروپا اقدامات لازم را در زمینه کمک‌های دولتی و فرآیندهای گمرکی انجام نداده تا بنادر بتوانند در سطح میدان بازی^۳ رقابت نمایند.

این گزارش شامل پیشنهادهای و توصیه‌های ذیل است:

- تحت نظارت قراردادان ظرفیت بنادر اصلی با مدنظر گرفتن طرح‌های دولت‌های عضو برای اجرای استراتژی‌های بلندمدت خود
- تجدید نظر در خصوص تعداد بنادر اصلی که در حال حاضر ۱۰۴ عدد هستند و برای حفظ دسترسی‌پذیری به اتحادیه اروپا ضروری می‌باشند؛
- تدوین یک طرح توسعه بندر برای کل بنادر اصلی، آبراهه‌ها و کانال‌های اتحادیه اروپا؛

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از پایگاه خبری سیفتی فور سی^۱، بنادر دریایی یکی از بخش‌های کلیدی شبکه تجارت اتحادیه اروپا هستند. در بین سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۱۳، اتحادیه اروپا ۶/۸ میلیارد یورو در بنادر سرمایه‌گذاری نمود.

گزارش جدیدی که توسط دیوان محاسبات اروپا^۲ منتشر شد حاکی از آن است که استراتژی‌های توسعه بندر دولت‌های عضو اتحادیه اروپا و کمیسیون اروپا فاقد اطلاعات کافی جهت برنامه‌ریزی ظرفیت می‌باشند. این باعث شده است که سرمایه‌گذاری‌های مشترک اتحادیه اروپا در زمینه زیرساخت‌های بندری غیر موثر و ناپایدار باشد و سرمایه ۴۰۰ میلیون یورویی اتحادیه اروپا در معرض خطر جدی قرار بگیرد.

اتصالات جاده‌ای و ریلی به پس‌کرانه‌های بنادر اغلب نامناسب و ناکافی هستند، در نتیجه برای

^۳ Level playing field

^۱ Safety 4 Sea

^۲ European Court of Auditors (ECA)

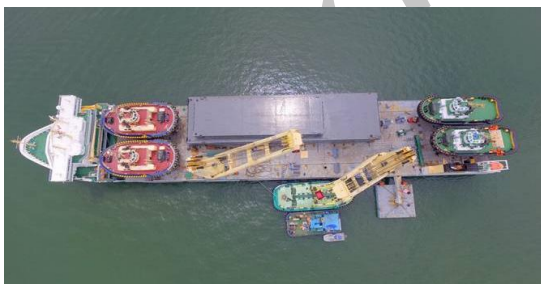
- همکاری با دولت‌های عضو برای کاهش بار اداری و کاهش تاخیر در انتخاب و اجرای پروژه‌ها از طریق ترویج خدمات تک مرحله‌ای ملی برای صدور یا رد مجوزها یا پروانه‌های مربوط به سرمایه‌گذاری‌های زیرساختی بندری. علاوه بر این، «اصل توافق ضمنی» باید در اسرع وقت به اجرا در آید (برای مثال، ظرف دو سال)؛
 - اجرای اکید مقررات مربوط به وجوه ساختاری و سرمایه‌گذاری اروپا و مقررات مربوط به تسهیلات اتصال اروپا در اصلاحات مالی مربوط به سرمایه‌گذاری‌های ضعیف سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۰؛
 - ارزیابی احتمال حذف بودجه تخصیصی اتحادیه اروپا به زیرساخت‌های بندری مربوط به ترانسشیپ و انبارش محموله‌های کانتینری (برای مثال، ساخت دیوار بارانداز، بارانداز و تاسیسات انبارش) در بازه زمانی ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۰. همچنین، روساخت‌هایی که در چارچوب پرداخت‌های عمومی قرار نمی‌گیرند نیز باید از بودجه اتحادیه اروپا حذف شوند، چرا که این‌ها را باید یک محیط تجاری در نظر گرفت.
 - اولویت‌بندی بودجه مشترک تامین شده از محل وجوه ساختاری و سرمایه‌گذاری اروپا و تسهیلات اتصال اروپا برای بنادر اصلی به منظور بهبود اتصال آن‌ها به مناطق پس‌کرانه‌ای؛
 - تخصیص بودجه به زیرساخت‌هایی به غیر از اتصالات پس‌کرانه‌ای (تنها در صورت وجود نیاز واقعی و تنها هنگامی که ارزش افزوده اتحادیه اروپا اثبات گردد و در سرمایه‌گذاری‌ها سهم بخش خصوصی تضمین شده باشد)؛
 - اطمینان از این‌که همه اطلاعات ضروری در خصوص وام‌های بانک سرمایه‌گذاری اروپا به‌منظور تسهیل ارزیابی‌های دقیق، در میان این بانک و کمیسیون اروپا به اشتراک گذاشته شده است؛
 - صدور دستورالعمل‌های کمک دولتی به بنادر دریایی؛
 - اطمینان از ثبات و سازگاری روساخت‌های بندری ویژه کاربران؛
 - افزایش تعداد تحقیقات دفتری در خصوص کمک دولتی به بنادر و پیگیری تصمیمات قبلی مربوط به کمک‌های دولتی برای اطمینان از این‌که اوضاع مطابق شرایط از پیش تعیین شده است؛
 - دولت‌های عضو باید بر طبق قوانین مربوط به کمک‌های دولتی اتحادیه اروپا، کمیسیون را از همه کمک‌های مالی دولتی به بنادر آگاه نمایند؛
 - درخواست از دولت‌ها در خصوص ارائه اطلاعات خاص درباره نوع و تعداد فرآیندهای گمرکی در بنادر اصلی به‌منظور ارزیابی امکان یکسان تلقی نمودن بنادر؛
 - بهبود موقعیت رقابتی حمل و نقل دریایی در مقایسه با سایر حالت‌های حمل و نقل از طریق تسهیل حمل و نقل دریایی و تشریفات گمرکی (به‌خصوص از طریق برنامه «پنجره واحد» اتحادیه اروپا).
- جهت کسب اطلاعات بیش‌تر درباره گزارش دیوان محاسبات اروپا [این‌جا](#) کلیک نمایید.

پیاده سازی مجدد استراتژی حمل همزمان چند شناور توسط دامین

نماید. این کشتی به جای مسیر کوتاه تر کانال سوئز از دماغه امید نیک عبور می کند. علیرغم دورتر بودن این مسیر به اروپا، سرعت بالای ام.وی.اسونجا (در حدود ۱۸/۵ تا ۱۹ گره دریایی) موجب کوتاه تر شدن مدت زمان ترانزیت شده و به این ترتیب امکان تحویل به موقع سفارش ها برای دامین فراهم گردید. مقصد نهایی این کشتی بندر روتردام (هلند) و تاریخ ورود آن ۱۵ اکتبر بود.

حمل و نقل این گونه شناورها مستلزم برنامه ریزی دقیق است. برنامه ریزی لجستیکی این گونه سفرها و جابه جایی ها نیز بسیار مهم است و باید مورد توجه ویژه قرار گیرد. در همین راستا، تیم فروش و گروه تولید دامین شرایط و الزامات گوناگون مشتریان و بازار را برای ساخت شناورهای ویژه ذخیره سازی به دقت مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند و در نتیجه این شرکت موفق شده است که شناورها را با قیمتی رقابتی در اسرع وقت به مشتریان خود تحویل دهد.

شرکت «سال هوی لیفت» برای حمل این محموله ها، کرجی های استن را در انبار ام.وی.اسونجا (با ابعاد ۱۳/۷۰x۱۷/۰۰x۱۰۷/۱۰ متر) و عرشه اصلی آن (با ابعاد ۲۷/۵۰x۱۲۸/۵۰ متر) جانمایی نمود. همه شش یدک کش نیز روی عرشه اصلی بارگیری شدند.

به گزارش مرکز بررسی ها و مطالعات راهبردی و به نقل از پایگاه خبری مارین لینک^۱، کشتی «ام.وی.اسونجا»^۲ که به شرکت «سال هوی لیفت»^۳ تعلق دارد در حالی که ۱۴ شناور را حمل می نمود، خلیج هالونگ را ترک کرد. محموله این کشتی شامل شناورهای ساخت برای ذخیره سازی^۴ (کرجی های استن^۵ و یدک کش ها) می باشد که به محض ورود آن ها به بندر روتردام در ماه اکتبر آماده خرید فوری خواهند بود.

سفر ام.وی.اسونجا در تاریخ ۳۰ آگوست در شانگهای و با بارگیری کرجی های استن که ساخت یارد کشتی سازی دامین ییچانگ^۶ (واقع در چین) هستند، آغاز شد. محموله اول شامل کرجی های استن ۴۱۱۳، ۴۱۱۱، ۴۵۱۲، ۵۲۱۱ و ۶۳۱۶ است. این کشتی سپس سفر خود را به خلیج هولانگ در ویتنام ادامه داد تا در آنجا شش یدک کش مدل ASD۲۸۱۰ و ATD۲۴۱۲ که ساخت یارد کشتی سازی دامین سانگ کام^۷ هستند را بارگیری

^۱ Marine Link

^۲ MV Svenja

^۳ SAL Heavy Lift : یکی از اعضای گروه «K Lines» است که در زمینه حمل محموله های سنگین و بار پروژه تخصص دارد.

^۴ Built for stack

^۵ Stan Pontoon

^۶ Damen Yichang

^۷ Damen Sang Cam

لزوم رسیدگی به مشکل مایع شدن کالاهای فله جامد

نیست، چرا که امکان سقوط این توده‌ها وجود دارد. تست‌ها تنها زمانی که محموله برای بارگیری بر روی شناور جابه‌جا می‌شوند باید انجام پذیرند».

در سومین جلسه کمیته فرعی حمل بارها و کانتینرهای سازمان بین‌المللی دریانوردی^۴ با تهیه پیش‌نویس اصلاحات وارد بر آیین‌نامه بین‌المللی کالای فله خشک دریایی^۵ موافقت شد. در این اصلاحات زغال سنگ به‌عنوان محموله نوع «الف و ب»^۶ گروه‌بندی شده است و به موجب این اصلاحات «فرستنده کالا مسئولیت انجام تست برای تعیین حد رطوبت مجاز قابل حمل^۷ را بر عهده دارد. فرستنده کالا مسئول حصول اطمینان از انجام نمونه‌گیری و تست محتوای رطوبت است».

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از [پایگاه خبری میگز می‌فید](#)^۱، انجمن اپراتورهای ترمینال‌های فله^۲ در خصوص خطر مایع شدن محموله‌ها هشدار داد. مایع شدن محموله‌ها مساله‌ای است که هم‌اکنون در رابطه با حمل و نقل دریایی کنسانتره‌ها و مواد معدنی فرآوری نشده مطرح است و ترمینال‌های فله باید آن را مورد توجه قرار دهند.

ایان آدامز^۳ - مدیر اجرایی انجمن اپراتورهای ترمینال‌های فله - طی سخنرانی خود در نشست پانل ICHCA ISP76 در لندن اظهار داشت: «مایع شدن محموله‌های فله مساله‌ای جدی است که باید به بهترین وجه مدیریت شود. با این وجود، اجازه به خدمه برای دسترسی به توده‌های بار موجود در انبار جهت ارزیابی محموله‌های فله خشک (همچون بوکسیت و سنگ معدن نیکل) پاسخ این مشکل

⁴ IMO's Sub-Committee on Carriage of Cargoes and Containers (CCC)

⁵ International Maritime Solid Bulk Cargoes (IMSBC) Code

⁶ Group A&B cargo

⁷ Transportable Moisture Limit (TML)

¹ Makes Me Feed

² Association of Bulk Terminal Operators (ABTO)

³ Ian Adams

حمل و نقل و نظارت بر این‌گونه محموله‌ها در ترمینال‌ها وجود ندارد و هرچه هست در حد دستورالعمل می‌باشد».

آدامز با اشاره به دسته‌بندی کالاهای مضر برای محیط زیست دریایی در ضمیمه ۵ کنوانسیون مارپل^۲ گفت هنوز هیچ دسته‌بندی دقیقی از کالاهای مضر و خطرناک وجود ندارد.

وی اظهار داشت: «هم‌اکنون این وظیفه فرستنده کالا است که اعلام نماید آیا یک کالا برای محیط زیست دریایی خطرناک است یا خیر و تامین تاسیسات پاک‌سازی پسماندهای محموله و جمع‌آوری آب مورد استفاده برای شستشو و پاک‌سازی نیز برعهده فرستنده کالا است».

گواهینامه دسته‌بندی کالاهای مضر برای محیط زیست دریایی نیز به نوعی مشکل‌دار می‌باشد و اعضای ICHCA درخصوص افزایش تعداد گواهی‌نامه‌های جعلی حد رطوبت مجاز قابل حمل هشدار داده‌اند. بسیاری معتقدند این مساله به دلیل اجباری نبودن آزمون‌های حد رطوبت مجاز قابل حمل و نمونه‌برداری عمیق از محتویات ذخایر است.

ریچارد براف^۳، مشاور فنی ICHCA، گفت: «حادثه غرق شدن بالک ژوپیت^۴ که در ساحل وانگ تاو^۵ (ویتنام) در سال ۲۰۱۵ نشان داد که افراد دخیل در زنجیره تامین باید مسوولیت ارزیابی دوام محمولات فله را برعهده بگیرند. لذا قبل از وقوع حوادث و فجایع غم‌انگیز بیش‌تر باید شرایط را تغییر داد».

آدامز با اشاره بر اصلاحات در حال اجرا بر آیین‌نامه بین‌المللی کالای فله خشک دریایی خطاب به اعضای ICHCA گفت: «مدت‌های مدیدی است که سازمان بین‌المللی دریانوردی آیین‌نامه بین‌المللی کالای فله خشک دریایی را مورد بحث قرار داده و در حال بررسی امکان استفاده از یک آزمون ناظر^۱ اصلاح شده برای زغال‌سنگ به‌عنوان روشی قابل اعتماد جهت تشخیص و پیشگیری از مایع شدن محموله است. استرالیا، برزیل و چین تحقیقات بسیاری در زمینه روش انجام این آزمون انجام داده‌اند و به‌زودی این تلاش‌ها به نتیجه خواهد رسید».

در این روش آزمون‌گیری، جزئیات آزمایشگاهی «حد رطوبت مجاز قابل حمل» برای زغال‌سنگ‌هایی که اندازه اسمی آن‌ها بیش از ۵۰ میلی‌متر است، مشخص می‌گردد. فرآیند کار به این‌گونه است که از روش اصلاح شده آزمون ناظر که شامل آزمایش یک نمونه بیش از ۱۷۰ کیلوگرمی زغال سنگ است، استفاده می‌شود.

آدامز اظهار داشت علی‌رغم وجود آیین‌نامه بین‌المللی کالای فله خشک دریایی، در فرآیند تصمیم‌گیری درخصوص قوانین و مقررات اغلب اپراتورهای ترمینال‌های فله نادیده گرفته می‌شوند که با توجه به حمل و نقل میلیاردها تن کالای فله در طول سال، این روند باید تغییر کند.

وی گفت: «سازمان بین‌المللی دریانوردی باید این مساله را بیش‌تر مورد توجه قرار دهد. مایع شدن محمولات فله به یکی از دغدغه‌های بزرگ کل صنعت حمل و نقل دریایی تبدیل شده است، اما هیچ قانون بین‌المللی حاکم بر ذخیره سازی، جدا سازی،

² MARPOL Annex V

³ Richard Brough

⁴ Bulk Jupiter

⁵ Vung Tao

¹ Proctor/Fagerberg test

تلاش یاردهای کشتی‌سازی برای حفظ بقاء

تامین ظرفیت مورد نیاز برای پاسخگویی به این حجم تقاضا، تعداد یاردهای کشتی‌سازی فعال نیز به نحو بی‌سابقه‌ای افزایش یافت و از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۹ با ۷۲٪ افزایش به ۹۳۱ واحد رسید.

با این حال، از زمان بحران مالی جهانی، کاهش حجم سفارشات جهانی موجب کاهش قابل توجه در تعداد یاردهای کشتی‌سازی فعال شد.

در آغاز سپتامبر ۲۰۱۶ تعداد یاردهای کشتی‌سازی فعال به ۴۰۲ واحد رسید که نشان‌دهنده ۵۷٪ کاهش نسبت به سال ۲۰۰۹ می‌باشد.

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از [پایگاه خبری ورلد مریٹایم نیوز](#)^۱، تعداد یاردهای کشتی‌سازی «فعال» نسبت به سال ۲۰۰۹ به نصف رسیده است. در دهه گذشته رشد سریع یاردهای کشتی با روندی معکوس مواجه شد و به شدت سقوط نمود، به نحوی که تا آغاز ماه سپتامبر ۲۰۱۶ تعداد یاردهای کشتی‌سازی به ۴۰۰ واحد کاهش یافت.

تعداد قراردادهای ساخت کشتی از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۷ در حدود ۷۸٪ افزایش یافت و در سال ۲۰۰۹ تعداد سفارش‌های ثبت شده در کتاب سفارشات جهانی به اوج خود رسید. در نتیجه، برای

¹ World Maritime News

در کره، یاردهای کشتی سازی بزرگ تر تا به امروز فعال باقی مانده اند.

از سال ۲۰۰۸ به بعد، یاردهای کشتی سازی اروپایی برای حفظ تعداد محدود سفارش های خود به شدت رقابت می نمایند. با این وجود، در آغاز سپتامبر ۲۰۱۶، تعداد یاردهای فعال اروپا ۱۴۰ واحد کم تر از سال ۲۰۰۸ بود.

در حال حاضر بسیاری از یاردهای کشتی سازی فعال در معرض خطر قرار داشته و آسیب پذیر هستند. حدود ۲۴۰ واحد از یاردهای کشتی سازی فعال آخرین سفارش های خود را تا پایان سال ۲۰۱۷ به مشتری های خود تحویل می دهند. امکان دارد بعضی از این یاردها باز هم سفارش بگیرند یا تاریخ تحویل شناورها را به تاخیر بیاورند؛ با این وجود، حدود یک چهارم از یاردهای کشتی سازی فعال فقط یک سفارش ساخت کشتی دارند و حدود ۴۰٪ از این یاردها از سال ۲۰۱۴ به بعد هیچ قرارداد جدیدی نداشته اند. تنها ۵۹ یارد کشتی سازی دارای سفارش ساخت و تحویل کشتی برای سال ۲۰۱۹ یا بعد از آن هستند.

علاوه بر کاهش تعداد یاردهای کشتی سازی فعال، تعداد کشتی های نوساز نیز کاهش یافته و پیش بینی می شود در سال ۲۰۱۶ در حدود ۳۴٪ کم تر از سال ۲۰۱۰ باشد.

از سال ۲۰۰۵ تعداد یاردهای کشتی سازی فعال چین به سرعت افزایش یافت و در سال ۲۰۰۹ با ۱۱۷٪ درصد افزایش به ۳۸۲ واحد رسید. بسیاری از این یاردهای جدید در بخش ساخت کشتی های فله بر فعالیت داشتند. هم اکنون تعداد یاردهای فعال نسبت به آن زمان ۶۳٪ کاهش یافته و بیش تر واحدهای تعطیل شده یاردهای کوچکی هستند که روی هم رفته یک یا دو کشتی ساخته اند. در آغاز سپتامبر ۲۰۱۶، تعداد یاردهای کشتی سازی فعال چین فقط ۱۴۰ واحد بود که البته برابر با ۳۵٪ از کل یاردهای فعال جهان می باشد.

وضعیت یاردهای کشتی سازی در چین از ثبات بیش تری برخوردار بوده است. در سال ۲۰۰۸ ژاپن از ۷۱ یارد کشتی سازی فعال برخوردار بود که تعداد آنها پس از بحران مالی ۱۷٪ کاهش یافت و تا آغاز سپتامبر ۲۰۱۶ این کشور از ۵۹ یارد فعال برخوردار بود.

ساماندهی بنادر دولتی هند با الگوبرداری از بنادر خصوصی

فاصله آن‌ها با آشنایی با روش‌های افزایش بهره‌وری فقط یک کیلومتر است.

گادکاری گفت: «بنادر خصوصی مکانیسم بهره‌برداری از جرثقیل از اتاق کنترل مرکزی را به‌طور بومی توسعه داده‌اند. در این بنادر مکانیسم کار با جرثقیل شبیه انجام بازی‌های ویدیویی می‌باشد. هیچ اپراتوری در داخل جرثقیل وجود ندارد و همه کارها از اتاق کنترل مرکزی انجام می‌شود. علاوه بر این، یک سیستم قدرتمند برای نظارت بر تک تک امور وجود دارد».

هند تنها کشوری نیست که به دنبال ساماندهی وضعیت بنادر دولتی خود است، دولت فدرال نیجریه نیز پس از مواجهه با انتقادهای مربوط به تراکم و عدم کارایی در بنادر خود، در آغاز سپتامبر ۲۰۱۶ اعلام نمود که از طریق یک پروژه اتوماسیون (خودکارسازی) این مشکل را حل خواهد کرد.

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از [پایگاه خبری پورت تکنولوژی](#)^۱، بنادر دولتی هند قصد دارند از بخش خصوصی الگوبرداری نمایند و به‌همین دلیل روسای ۱۲ بندر دولتی اصلی هند قصد دارند از بنادر خصوصی این کشور بازدید نمایند.

نیتین گادکاری^۲ - وزیر کشتیرانی هند - که تحت تاثیر نوآوری و بهره‌وری در بنادر خصوصی و خارجی قرار گرفته است، از روسای بنادر دولتی هند درخواست نمود از رقبای خود در بخش خصوصی ملاقات کنند. جالب توجه است که بعضی از روسای بنادر دولتی برای مشاهده پیشرفت و توسعه در بنادر خصوصی تنها باید یک کیلومتر فاصله را طی نمایند و

¹ Port Technology

² Nitin Gadkari

آینده مبهم بازار بیمه دریایی

یک مجموعه آسیب‌های بزرگ وارد بر بدنه شناورها و تعداد زیاد حوادث پرهزینه بخش انرژی ساحلی مربوط می‌شدند. بخشی از این خسارت‌ها از محل تعهدات بیمه سال ۲۰۱۴ و مابقی آنها از تعهدات سال ۲۰۱۵ پرداخت شد.

در سال ۲۰۱۴ درآمد حق بیمه در بخش بار در حدود ۱۵/۸ میلیارد دلار رسید که نشان‌دهنده ۹/۱٪ کاهش در آمار و ارقام این سال است. با این وجود، نرخ بالای دلار آمریکا رقم واقعی درآمد را پوشش داده و باعث شده نتوان به درستی تشخیص داد که آیا هیچگونه تغییر و تحولی در بازار واقعی وجود داشته یا خیر.

فاجعه تیانجین بزرگ‌ترین خسارت ثبت شده تاریخ در بخش بار بود و تاثیر کامل آن بر تعهدات بیمه سال ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ هنوز نامشخص است. با افزایش ارزش حجم محموله‌های انباشته شده در بنادر و کشتی‌های بزرگ و احتمال بسیار زیاد وقوع

به گزارش مرکز بررسی‌ها و مطالعات راهبردی و به نقل از [پایگاه خبری کانتینر شیپینگ](#)^۱، اتحادیه بین‌المللی بیمه دریایی^۲ اعلام نمود در سال ۲۰۱۵ حق بیمه تعهدات دریایی جهانی به بیش از ۲۹/۹ میلیارد دلار رسید که حدود ۱۰/۵٪ نسبت به سال ۲۰۱۴ کمتر بود و پیش‌بینی می‌شود این روند مبهم همچنان ادامه خواهد داشت.

اتحادیه بین‌المللی بیمه دریایی اعلام نمود که آمار و ارقام بیمه فنی برای تعهدات بیمه سال ۲۰۱۴ در بخش بار، بدنه و انرژی نسبت به مدت زمان مشابه در سال ۲۰۱۵ بسیار ناامید کننده بوده است.

در سال ۲۰۱۵ تعداد خسارات بزرگ پرداختی بیمه که به تعهدات سال ۲۰۱۴ مربوط می‌شدند بسیار زیاد بود، اما مبلغ دقیق پرداخت شده در هنگام انتشار آمار و ارقام هنوز مشخص نشده بود. این خسارات بزرگ به مواردی همچون حادثه تیانجین،

¹ Container Shipping

² International Union of Marine Insurance (IUMI)

به دلار جمع آوری می‌گردد، اما با پول رایج کشورها پرداخت می‌شود).

در سال ۲۰۱۴ تعداد خسارات عمده و بزرگ به میزان قابل توجهی کم بود، اما تعداد این خسارات در سال ۲۰۱۵ به سطح نرمال رسید. تاکنون تعداد خسارات سال ۲۰۱۶ اندک بوده است، اما عملکرد گذشته را نمی‌توان شاخصی معتبر برای عملکرد آتی در نظر گرفت، به همین دلیل پیش بینی وضعیت در باقیمانده امسال و سال ۲۰۱۷ کار آسانی نیست.

در سال ۲۰۱۶ بازار برای همه خطوط تجاری چالش برانگیز بوده است. اگرچه ادعای خسارت در نیمه اول سال ۲۰۱۶ در حد متوسط بوده است، اما به دلیل ریسک‌های ناشی از افزایش حجم بار در کشتی‌ها و بنادر، احتمال مطالبه خسارات بزرگ در همه خطوط دریایی وجود دارد.

فجایع طبیعی، خطر مطالبه خسارات بیمه بزرگ در بخش بار افزایش می‌یابد.

تعهدات بیمه سال ۲۰۱۵ با افزایش نرخ خسارت بار نسبت به سال ۲۰۱۴ آغاز شد.

اتحادیه بین‌المللی بیمه دریایی معتقد است رکود اقتصادی چین و کاهش قیمت کالا بر روی تجارت جهانی و در نتیجه حق بیمه بار تاثیر منفی داشته است.

این ابهامات موجب شده که پیش‌بینی درآمدهای آتی دشوار باشد، اما در سال ۲۰۱۶ به دلیل مشکلات فعلی کشتیرانی هانچین و از بین رفتن «ماهواره آموس ۶»^۱ احتمال مطالبه خسارات بزرگ بیمه‌ای وجود دارد.

در سال ۲۰۱۴ درآمد حق بیمه در بخش بدنه ۷/۵ میلیارد بود که نشان‌دهنده ۸/۴٪ کاهش در آمار و ارقام این سال می‌باشد. احتمالاً نرخ ارز بر درآمد این بخش نیز تاثیر داشته است، اما به دلیل ماهیت جهانی این شبکه میزان تاثیرگذاری آن در بخش بدنه کمتر از بخش بار بوده است. اگرچه ناوگان جهانی رو به رشد است، ولی متوسط ارزش بیمه شناورها کاهش یافته و این امر بر روی درآمد بیمه تاثیر منفی داشته است.

علیرغم وجود یک افزایش جزئی در سال ۲۰۱۵، در حال حاضر بسامد ادعاهای حق بیمه همچنان رو به کاهش است و این نتیجه کاهش بسامد خسارات کلی می‌باشد. هزینه تعمیرات ثابت است و در بعضی موارد اندکی کاهش یافته و این احتمالاً نتیجه افزایش نرخ دلار آمریکا می‌باشد (چراکه حق بیمه

¹ Amos 6 Satellite

«بخش تحلیلی»

لازم به ذکر است که دیدگاه نویسندگان لزوماً نظر ماهنامه نبوده و مسوولیت حفظ حقوق مالکیت فکری و معنوی به عهده مولفان می‌باشد.

تحلیل‌های منتخب در خصوص خبر: «لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون مدیریت آب توازن در سال ۲۰۱۷»

تحلیل ۱: علی اکبر عیسی زاده^۱

مقدمه

پاتوزن‌های منتقل شده به وسیله آب توازن کشتی‌ها قرار دارند. در مناطقی نیز مشاهده شده است انتقال عامل برخی بیماری‌های انسانی و شیوع گسترده آن‌ها در بین مردم ساکن در نواحی ساحلی از طریق جابه‌جایی پاتوزن‌ها توسط آب توازن صورت پذیرفته است. از این‌رو است که از ابتدای دهه ۱۹۸۰ سازمان بین‌المللی دریانوردی توجه ویژه‌ای به حفظ محیط زیست دریایی دارد و کنوانسیون حقوق دریاها در سال ۱۹۸۲، کنوانسیون تنوع زیستی (CBD(Convention on Biological Diversity)) در سال ۱۹۹۲ و سرانجام کنوانسیون بین‌المللی برای کنترل و مدیریت آب توازن و رسوبات کشتی در سال ۲۰۱۶ را در جهت کاهش آلودگی‌های محیط زیست دریایی و حفظ آن مصوب نموده است. در این تحلیل سعی شده است ضمن تعریف آب توازن کشتی‌ها، تاریخچه‌ای از کنوانسیون آب توازن کشتی‌ها ارائه شود و در پایان با بررسی مفاد کنوانسیون مذکور، تبعات لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون آب توازن کشتی‌ها برای شرکت‌های کشتیرانی و بنادر از جمیع جهات بیان خواهد شد.

شکل دیگری از آلودگی دریا که به سادگی نمی‌توان آنرا در ردیف انواع دیگر آلودگی‌ها طبقه‌بندی نمود، تغییر در ساختار ژنی اکوسیستم‌های آبی از طریق انتقال عمدی یا غیر عمدی گونه‌های غیر بومی موجودات زنده به اکوسیستم‌های دریایی می‌باشد. این امر موجب گشته است تا بسیاری از گونه‌های آبی به مناطق خارج از زیست‌گاه اصلی خود انتشار یابند و تهدید جدی برای گونه‌های بومی محسوب گردند. آب توازن کشتی‌ها به‌طور گسترده عامل انتقال غیرعمدی ارگانیسم‌های زنده در بین اکوسیستم‌های دریایی محسوب می‌شود. ورود گونه‌های تازه وارد به اکوسیستم‌های جدید در درجه اول ساختار شبکه غذایی محیط را به‌طور گسترده‌ای تغییر داده و موجب کاهش تنوع زیستی دریا می‌گردد. نتیجه نهایی چنین وضعیتی ایجاد تغییرات اساسی در ذخایر ژنی دریا خواهد بود. از سوی دیگر این پدیده تهدید جدی برای مناطق آبی‌پروری ساحلی که در نزدیکی مسیرهای کشتی‌رانی قرار داشته باشند، محسوب می‌شود و این مناطق در معرض بالاترین شانس دریافت بیماری از طریق

^۱ کارشناس اداره کل بنادر و دریانوردی استان گیلان (بندر انزلی)

تعریف آب توازن کشتی‌ها و تاریخچه کنوانسیون آن

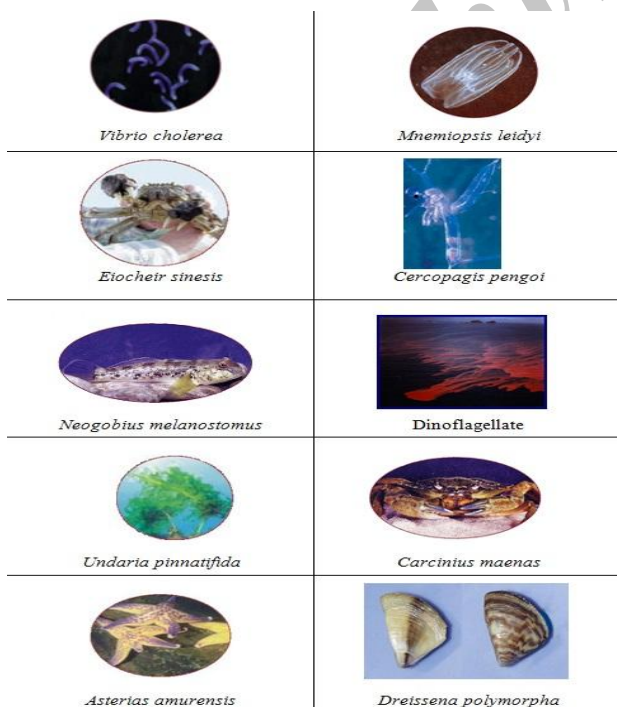
توازن، استقرار در یک محیط جدید را پشت سر بگذارند.

راه‌های تهاجم گونه‌های دریایی انتشار آن‌ها از طریق قایق‌های محلی، حرکت خود گونه، ستون‌های آب و در حجم وسیع از طریق آبی‌پروری، تجارت اکواریوم، تجارت غذاهای زنده، چسبیدن به بدنه کشتی‌ها، قایق‌ها و در نهایت آب توازن کشتی‌ها را می‌توان نام برد.

با وجود این که هزاران ارگانیزم آبی و بیماری‌زا که ممکن است به صورت بالقوه مهاجم باشند وجود دارد، ۱۰ نوع از این گونه‌ها که در سراسر دنیا شناخته شده هستند در برنامه جهانی آب توازن به منظور نشان دادن اهمیت خطر، مورد توجه قرار گرفته‌اند. این ده گونه عبارتند از: شانه دار شمال آمریکا یا همان شانه دار دریای خزر (*Mnemiopsis leidyi*)، کلرا و یا باکتری شبه وبا (*Vibrio cholerae*)، کک آبی (*Cercopagis pengoi*)، خرچنگ یک انگشتی (*Eiocheir sinensis*)، جلبک سمی (کشند قرمز، قهوه ای، سبز) (*Dinoflagellate*)، گوبی گرد (*Neogobius melanostomus*)، خرچنگ سبز اروپایی (*Carcinus maenas*)، کتانجک آسیایی (*Undaria pinnatifida*)، زبرا ماسل یا صدف دوکفه ای (*Dreissena polymorpha*)، ستاره دریایی شمال اقیانوس آرام (*Asterias amurensis*)

آب توازن آبی است با مواد معلق موجود در آن که به منظور کنترل آبخور، ثبات و فشارهای وارده بر یک کشتی و کنترل اختلاف آبخور سینه و پاشنه و پهلو برداشت می‌شود. آب توازن توسط مجرای آب‌گیری (sea chest) که در کناره و ته کشتی قرار دارد به کمک پمپ‌های بالاست (Ballast) برداشت می‌شود. این مجرا داری سطوح رنده مانندی است که از ورود اشیای بزرگ به داخل مخازن آب توازن در کشتی جلوگیری می‌کند. کشتی‌ها برای حرکت در آب برای جابه‌جایی کالاهایی از قبیل نفت، مواد معدنی، کانتینرها و غیره طراحی و ساخته شده‌اند. بر همین اساس کشتی چه بدون بار باشد و چه قسمتی از بارش را در یک بندر تخلیه کرده و راهی بندر بعدی باشد، آب توازن را باید به منظور عملکرد موثر و بی‌خطر کشتی برداشت کند.

ممکن است هزاران گونه دریا توسط آب توازن کشتی‌ها جابه‌جا شوند. اصولاً هر چیزی که به قدری کوچک باشد که بتواند از پمپ برداشت آب توازن عبور کند قابلیت جابه‌جایی را دارد. این گونه‌ها شامل باکتری‌ها میکروب‌ها، کیست‌ها، تخم‌ها و لارو موجودات مختلف می‌شوند. البته به دلیل شرایط نامناسب و نبود غذا و نور کافی، همه این موجودات نمی‌توانند در مخازن آب توازن دوام آورند. موجوداتی زنده می‌مانند که پتانسیل استقرار از یک محیط به محیط دیگر را داشته و باید چهار مرحله برداشت آب توازن، تردد کشتی، تخلیه آب

۱۰ گونه خطرناک مهاجم آبی شناخته شده

جمهوری اسلامی ایران یکی از کشورهای پایلوت برای تهیه مقدمات تدوین این کنوانسیون بوده و نقش مهمی در شکل‌گیری این سند بین‌المللی داشته است و سازمان بنادر و دریانوردی به نیابت از دولت ج.ا.ایران بعد از تصویب کنوانسیون در سال ۱۳۸۹ در مجلس محترم شورای اسلامی، به تودیع کنوانسیون مذکور در سازمان بین‌المللی دریانوردی (ایمو) در سال ۱۳۹۰ اقدام نمود.

تبعات لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون آب توازن کشتی‌ها برای بنادر

بنادر به طور مستقیم در روند مدیریت آب توازن درگیرند و مهم‌ترین جزء در این موضوع به‌شمار می‌روند. درسه نقطه می‌توان اقداماتی را به‌منظور کاهش احتمال ورود گونه‌های مضر آبی و یا بیماری‌زا به آب توازن و انتشار آن‌ها اتخاذ نمود. این سه نقطه عبارتند از برداشت آب توازن، در طول سفر و تخلیه آب توازن. که موارد اول و سوم به بندر مرتبط می‌شود.

بر اساس ماده ۲ کنوانسیون، اعضاء و بنادر ملزم به نظارت بر طرح مدیریت آب توازن کشتی‌ها هستند. طرح مدیریت آب توازن مجموعه‌ای از اقداماتی که هر یک از کشتی‌ها هنگام ورود به بندر باید اتخاذ نماید را به طور مشروح بیان کند. بر اساس مقرر ۱-ب طرح مدیریت آب توازن باید حداقل موارد ذیل را پوشش دهد: روش اجرایی ایمنی برای کشتی و خدمه آن، اقدامات لازم در جهت اجرای الزامات مدیریت آب توازن، روش‌های اجرایی دفع رسوبات در دریا و ساحل، روش اجرایی برای ایجاد هماهنگی مدیریت آب توازن کشتی‌ها، روش‌های حصول اطمینان از اجرای طرح بر روی کشتی و داشتن الزاماتی برای گزارش دهی.

در سال ۱۹۹۱ سازمان بین‌المللی دریانوردی، کار تدوین و تصویب دستورالعمل‌های داوطلبانه تحت عنوان "دستورالعمل‌های جلوگیری از معرفی گونه‌های ناخواسته دریایی و پاتوزن‌ها از طریق تخلیه آب توازن و رسوبات کشتی‌ها" را به اتمام رسانده بود. بلافاصله پس از صدور اعلامیه کنفرانس ریو در سال ۱۹۹۳ و متعاقباً "۱۹۹۷ ضمن اصلاح دستورالعمل‌های مذکور اقدامات لازم برای تهیه و تصویب سند حقوقی لازم‌الاجرای بین‌المللی در قالب "کنوانسیون بین‌المللی برای کنترل و مدیریت آب توازن و رسوبات کشتی" با سرعت بیشتری دنبال گردید. پس از برگزاری جلسات متعدد و بحث و کارشناسی طولانی سند مذکور در ۱۳ فوریه سال ۲۰۰۴ میلادی پس از برگزاری کنفرانس دیپلماتیک به تصویب دولت‌های عضو سازمان بین‌المللی دریانوردی رسید. کنوانسیون از کشورهای عضو می‌خواهد تا کشتی‌های مشمول کنوانسیون و کشتی‌هایی که محق برافراشتن پرچم آن‌ها می‌باشند را موظف به تطبیق با مفاد و الزامات درج شده در آن نمایند. همچنین هر دولت عضو باید با توجه به شرایط خاص و توانایی‌های خود، سیاست، استراتژی یا برنامه‌های ملی برای مدیریت آب توازن در بنادر و آب‌های تحت حاکمیت و صلاحیت خود را به‌منظور دستیابی به اهداف کنوانسیون تهیه و اجرا نماید. تا ابتدای سال ۲۰۱۵ میلادی، علیرغم الحاق ۴۴ کشور با ۳۲،۸۶ درصد تناژ کشتیرانی جهانی، کنوانسیون هنوز به شرایط لازم‌الاجرا شدن نرسیده است. کنوانسیون مذکور ۱۲ ماه پس از عضویت ۳۰ کشور که دارای ۳۵٪ ظرفیت کشتیرانی تجاری باشند، لازم‌الاجرا خواهد گردید. در اواسط سال ۲۰۱۶ با الحاق کشور فنلاند تناژ کشورهای متعهد به این کنوانسیون به رقم ۳۵،۱۴۴٪ با ۵۲ کشور متعهد بالغ گردید که بدین ترتیب با تصمیمات اخذ شده توسط سازمان بین‌المللی دریانوردی، کنوانسیون آب توازن در تاریخ ۸ سپتامبر ۲۰۱۷ (۱۸ شهریور ۱۳۹۶) لازم‌الاجرا خواهد شد. لازم به ذکر است

آب توازن کشتی‌ها نمونه‌گیری به‌عمل آورند تا مشخص گردد که کشتی استاندارد عملکردی آب توازن (مقرره ۲-ت که متعاقبا تشریح خواهد شد) را رعایت نموده است. در همه موارد فوق باید بنادر تدابیر مهمی را از حیث زیرساخت، فرآیند کاری و تدوین مقررات وضع نمایند که نیازمند صرف هزینه می‌باشد.

تبعات لازم الاجرا شدن کنوانسیون آب توازن کشتی‌ها برای شرکت‌های کشتیرانی

همانطور که قبلا نیز اشاره شد بر اساس مقرره ۱-ب، هر کشتی باید یک طرح مدیریت آب توازن داشته باشد و این موضوع شرکت‌های کشتیرانی را ملزم به تهیه طرح مذکور می‌نماید و همچنین بر اساس مقرره ۲-ب، هر کشتی باید دارای یک دفتر ثبت آب توازن باشد که حداقل اطلاعات ۲ سال آخر روی کشتی و پس از آن به مدت ۳ سال تحت مراقبت شرکت نگهداری شود و برای تعویض آب توازن مجبورند بر اساس مقرره ۴-ب یعنی تخلیه در فاصله ۲۰۰ مایلی و در حالت خاص ۵۰ مایلی از نزدیکترین خشکی و در آبی به عمق ۲۰۰ متر انجام پذیرند. بر اساس مقرره ۶-ب نیز افسران و خدمه کشتی باید با وظایف خود جهت اجرای مدیریت آب توازن مختص کشتی آشنایی داشته و آموزش‌های لازم را دیده باشند. اجرای همه موارد فوق الذکر هزینه قابل ملاحظه‌ای نخواهد داشت و بسیاری از شرکت‌های کشتیرانی به‌راحتی از عهده هزینه‌های لازم برای اجرای بندهای فوق الذکر بر می‌آیند. اما چیزی که نگرانی از اجرای کنوانسیون مدیریت آب توازن کشتی‌ها را برای شرکت‌های کشتیرانی به‌وجود آورده است اجرای بندهای مقرره ۳-ب کنوانسیون مذکور است. بر اساس بند فوق، تمامی

بر اساس ماده ۵ کنوانسیون، مسئولیت کنترل انتقال عوامل بیماری‌زا و موجودات زنده مضر آبی از طریق آب توازن و رسوبات کشتی‌ها بر عهده بنادر می‌باشد که به‌این منظور می‌بایست خط مشی، استراتژی و یا برنامه‌هایی برای مدیریت آب توازن در سطح ملی تدوین نماید. البته در این زمینه توصیه‌ها و پیش‌نویس‌هایی نیز از طرف IMO برای مقامات بندر وجود دارد. یکی از این موارد مد نظر قرار دادن خطر استقرار ارگانیزم‌های مضر آبزی و بیماری‌زا از طریق آب توازن است. تفاوت بسیار زیاد بین شرایط محل برداشت و تخلیه آب توازن می‌تواند بقای گونه‌های آبزی را کاهش دهد. مدت زمان جابه‌جایی آب توازن می‌تواند یکی از عوامل تعیین‌کننده در تعداد گونه‌هایی که زنده می‌مانند باشد. هر چه آب توازن بیشتر در مخازن باقی بماند (حداقل ۱۰۰ روز) شانس زنده ماندن گونه‌های موجود در آن نیز کاهش می‌یابد.

همچنین بر اساس ماده ۶ کنوانسیون، بنادر متعهد به تشویق و ترغیب برای انجام تحقیقات زیست‌محیطی جهت کمک به طرح تدوین مدیریت آب توازن می‌باشند و می‌بایست تاثیر مدیریت آب توازن را در آب‌های تحت حاکمیت خود مورد پایش و نتایج مطالعات را نیز در اختیار سایر اعضا قرار دهد.

بر اساس ماده ۷ کنوانسیون مذکور، صدور گواهینامه بین‌المللی مدیریت آب توازن برای کشتی‌ها از وظایف بنادر می‌باشد که بر اساس ماده ۸ می‌بایست پس از بازرسی و رعایت الزامات قانونی به کشتی‌ها اعطا شود. همچنین بر اساس ماده ۸ بنادر ملزم هستند تا علاوه بر بازرسی کشتی‌ها از حیث تصدیق یا عدم تصدیق گواهینامه، دفتر ثبت آب توازن را نیز بررسی نمایند و از همه مهم‌تر، از

اجرای مقرر فوق نیازمند استفاده از فیلترهای مناسب و پردازش آب توازن است. برای پردازش آب توازن روش‌ها و تکنولوژی‌های زیادی وجود دارد که از جمله آن‌ها می‌توان به سیستم‌های مکانیکی (فیلتر کردن یا جدا سازی)، گندزدایی فیزیکی (پرتو افکنی فرا بنفش، خلاء زایی، اکسیژن زدایی و غیره) و پردازش شیمیایی (آفت کشی و کلردار نمودن آب از طریق جریان الکترولیز) اشاره کرد که کشتی‌ها با توجه به نوع و ظرفیت و مسیر حرکت از یکی از روش‌های فوق برای پردازش آب توازن استفاده می‌نمایند تا عملکردشان بر اساس الزامات استاندارد باشد. علاوه بر این، سیستم‌های پردازش نیازمند مصرف توان الکتریکی زیاد می‌باشند که بسیار هزینه‌زاست. برای تمامی کشتی‌ها نزاع در برابر خوردگی استیل ناشی از آب شور وجود دارد که هزینه نگهداری کشتی را بالا می‌برد.

بنابراین شرکت‌های کشتیرانی موظف هستند به منظور انطباق کشتی‌هایشان با مقرر ۲-ت، لاقل هزینه‌های فراوانی را صرف پردازش آب توازن، تامین انرژی الکتریکی برای سیستم‌های پردازش و بالا بردن عمر کشتی‌ها با نگهداری مناسب صرف نمایند که انجام آن برای بسیاری از شرکت‌های کشتیرانی جذاب نیست.

نتیجه‌گیری

با بررسی دقیق مفاد کنوانسیون مدیریت آب توازن کشتی‌ها می‌توان دریافت که اجرای الزامات کنوانسیون مذکور هم برای بنادر و هم برای شرکت‌های کشتیرانی تبعات فراوانی دارد. مهم‌ترین تبعات آن برای شرکت‌های کشتیرانی، افزایش گزاف هزینه‌های خرید، به‌روز رسانی و نگهداری

کشتی‌های ساخته تا قبل از سال ۲۰۰۹ (۱۳۸۸ شمسی) با ظرفیت آب توازن مابین ۱۵۰۰ تا ۵۰۰۰ مترمکعب تا سال ۲۰۱۴ (۱۳۹۳ شمسی) و با ظرفیت کمتر از ۱۵۰۰ مترمکعب و بیشتر از ۵۰۰۰ مترمکعب تا سال ۲۰۱۶ (۱۳۹۵ شمسی) و تمامی کشتی‌های ساخته شده مابین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۲ با ظرفیت آب توازن ۵۰۰۰ مترمکعب و بیشتر تا سال ۲۰۱۶ (۱۳۹۵ شمسی) باید منطبق با مقرر ۱-ت یا ۲-ت و بعد از آن صرفاً منطبق بر مقرر ۲-ت باشند. تمامی کشتی‌های ساخته بعد از سال ۲۰۰۹ با ظرفیت کمتر از ۵۰۰۰ تن و تمامی کشتی‌های ساخته شده در سال ۲۰۱۲ و بعد از آن با ظرفیت ۵۰۰۰ تن و بیشتر موظف هستند با استانداردهای مشروحه در مقرر ۲-ت مطابقت داشته باشند.

بر اساس مقرر ۲-ت کنوانسیون مدیریت آب توازن کشتی‌ها، استاندارد عملکردی آب توازن کشتی‌ها به این گونه است که در تخلیه آب توازن کشتی‌ها از حیث موجودات زنده، کمتر از ۱۰ موجود زنده قابل رشد در هر متر مکعب برابر یا بزرگ‌تر از ۵۰ میکرون در حداقل ابعاد و کمتر از ۱۰ موجود زنده قابل رشد در هر میلی‌لیتر کمتر از ۵۰ میکرون و بزرگ‌تر یا برابر ۱۰ میکرون در حداقل ابعاد، و از نظر میکروبی‌های شاخص که برای سلامت بشر مضر هستند محدودیت‌هایی نظیر کمتر از یکصد واحد کلنی در هر یکصد میلی‌لیتر برای باکتری بیماری‌زای وبا (Toxicogenic Vibrio Cholerae) و باکتری انتروکوکوسی روده ای (Intestinal Enterococci) و کمتر از ۲۵۰ واحد کلنی در هر یکصد میلی‌لیتر برای باکتری اشریشیا کلی (Escherichia Coli) باید وجود داشته باشد تا مجوز تخلیه صادر گردد.

رویکردهای نوین در نگهداشت انرژی در سال
۱۳۹۴.

کشتی‌هایی است که می‌بایست منطبق با مقرره ۲-ت کنوانسیون باشند و از مهم‌ترین تبعات آن برای بنادر نظارت بر مدیریت آب توازن، کنترل انتقال عوامل بیماری‌زا و موجودات زنده مضر آبی از طریق آب توازن و رسوبات کشتی‌ها، متعهد به تشویق و ترغیب برای انجام تحقیقات زیست محیطی، مسئول صدور گواهینامه بین المللی مدیریت آب توازن برای کشتی‌ها، بازرسی کشتی‌ها از حیث تصدیق یا عدم تصدیق گواهینامه و داشتن دفتر ثبت آب توازن و نمونه‌گیری از آب توازن کشتی‌ها در جهت اجرای استاندارد عملکردی آب توازن کشتی‌هاست که موارد فوق در برخی موارد نیازمند صرف هزینه و در برخی موارد نیازمند تدوین قوانین و برخی موارد نیز نیازمند تغییر در روال‌های کاری نظیر تغییر در روال کاری بخش کنترل و بازرسی کشتی‌ها می‌باشد. در هر حال اجرای کنوانسیون مذکور منجر به کاهش فراوان آلودگی دریا خواهد شد.

منابع:

1. <http://www.pmo.ir/fa/marineenvironment/ballastwater>
۲. قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین المللی کنترل و مدیریت آب توازن و رسوبات کشتی‌ها مصوب ۱۳۸۹/۳/۵ مجلس شورای اسلامی
۳. رویا امام؛ ابراهیم نادری نورعینی، چالش‌های کنوانسیون مدیریت آب توازن کشتی‌ها؛ چالش در اجراست یا در خود الزامات؟
۴. مهدی بهروش، عاطفه مهدی، حمیدرضا ربیعی فر، بررسی چالش‌های کنوانسیون مدیریت آب توازن کشتی‌ها، پنجمین کنفرانس بین المللی

تحلیل ۲: سیامک یگانه^۱

مقدمه

عناصر کلیدی این کنوانسیون بین المللی برای کنترل و مدیریت آب توازن و رسوبات کشتی‌ها (کنوانسیون^۲ BWB) مشخص شده است، همچنین شرایط خاصی را برای اپراتورهای بنادر و کشتیرانی فراهم نموده است. در ماتریس ریسک جغرافیایی، خطرات کلیدی منطقه در ارتباط با شش منطقه دریایی شناخته شده تعریف شده است. مناطق دریایی مورد تجزیه و تحلیل عبارتند از: دریای مدیترانه، دریای سیاه، دریای بالتیک، ساحل قطب، دریای سواحل اقیانوس آرام و دریای خزر. صنعت حمل و نقل بیش از ۹۰٪ کالاهای معاملات بین المللی را (۶۰۰ میلیون تن ناخالص) جابجا می‌کند. آب بالاست جزو مولفه‌های اساسی برای ساختار، ثبات و توازن کشتی‌های مدرن در هنگام تخلیه و یا تخلیه جزئی و بارگیری می‌باشد. تعریف سازمان بین المللی دریانوردی از آب توازن عبارت است: "آب و مواد معلق موجود در آن در کشتی برای کنترل حالت، جلوگیری از کج شدگی و فشار و حفظ تعادل و درفت کشتی"

بسته به شرایط محیطی که آب توازن در آن تخلیه می‌گردد، موجودات ممکن است زنده بمانند و یا خود را با شرایط جدید وفق و سازگار نمایند. این موجودات به‌عنوان گونه‌های مهاجم بیگانه^۳ (IAS)، در حال حاضر در سطح جهان به عنوان یکی از بزرگ‌ترین تهدیدها برای تنوع زیستی به رسمیت شناخته شده است. گونه‌های مهاجم بیگانه این پتانسیل را دارند که به اندازه کافی و به حدی اکوسیستم منطقه را تحت تاثیر

قرار دهند که پیامدهای زیست محیطی، اقتصادی و بهداشتی به‌وقوع بپیوندد. این گونه‌ها همانند ماهی، سخت پوستان، نرم‌تنان، جلبک‌ها و ... می‌باشند.

کنوانسیون مدیریت آب توازن

سازمان بین المللی دریانوردی (IMO)، آژانسی از سازمان ملل متحد بوده که مسئول مقررات بین المللی ایمنی و امنیت کشتی در ارتباط با پیشگیری از آلودگی دریایی از کشتی می‌باشد. در سال ۲۰۰۴ سازمان بین المللی دریانوردی، کنوانسیون کنترل و مدیریت آب توازن و رسوبات کشتی (BWM) را تصویب کرد که این کنوانسیون و دستورالعمل‌های فنی حمایت کننده آن در وبسایت IMO قابل دسترسی می‌باشد.

کنوانسیون مدیریت آب توازن ۱۲ ماه پس از تصویب ۳۰ کشوری که ۳۵ درصد تناژ حمل و نقل تجارت جهان را در برداشتند، به اجرا درآمد. هنگامی که کنوانسیون مدیریت آب توازن به اجرا در می‌آید، کشورهای عضو ملزم به اجرای آن در جلوگیری از به حداقل رساندن و در نهایت از بین بردن انتقال موجودات آبی مضر مهاجم از طریق کنترل و مدیریت آب توازن و رسوبات کشتی‌ها می‌باشند. کشورهای عضو حق دارند اقدامات سخت‌گیرانه‌ای مطابق با قانون بین المللی به منظور حصول اطمینان از جلوگیری آسیب بیشتر به محیط زیست اطراف، سلامت انسان، اموال و یا منابع و یا کشورهای دیگر اتخاذ نمایند. (۲)

نیازمندی‌های کشتی

کنوانسیون مدیریت آب توازن، به طیف وسیعی از اقدامات برای رسیدگی به اثرات بالقوه مرتبط با عملیات آب توازن را نیاز تمامی کشتی‌ها به موضوع را عنوان می‌نماید. کنوانسیون برای برخی

^۱ کارشناس اداره کل بنادر و دریانوردی استان سیستان و بلوچستان

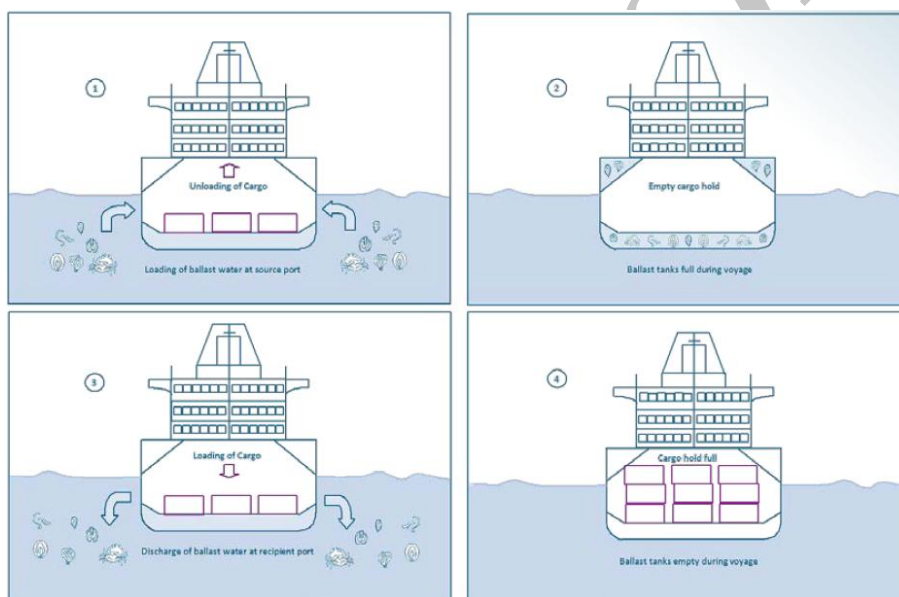
^۲ Ballast Water Management

^۳ Invasive Alien Species

علاوه بر این تمامی کشتی‌ها باید طرح مدیریت آب توازن را تهیه و تصویب نمایند و در کتاب گزارش سفر کشتی و مدارک و سوابق آب توازن ثبت نمایند. طرح مدیریت آب توازن عملیات استاندارد را برای برنامه ریزی و مدیریت آب و رسوبات آن هدایت می‌کند. گزارش‌های مربوط به ثبت آب توازن باید شامل: آب‌گیری، تعویض، رد و بدل کردن، گردش، نگهداری و تخلیه می‌باشد. (اضافه شدن مراحل کاری و شرایط جدید و لزوم استفاده از نیروهای کاری آموزش دیده جدید) (۲)

از کشتی‌ها استثنا قایل است، از جمله: کشتی‌هایی که از آب توازن استفاده نمی‌کنند، کشتی‌هایی با آب توازن دائمی و با مخازن مهر و موم شده و کشتی‌های نیروی دریایی. همچنین معافیتی برای کشتی‌هایی که بین دو بندر مشخص تردد دارند نیز اعطا شده است (مانند کشتی که یک سرویس اختصاصی بین دو بندر داشته باشد) و همچنین کشتی که آب و یا رسوبات آب توازن را بین دو بندر معاف از کنوانسیون، مخلوط کند شامل شده است.

فرایند گردش آب توازن کشتی (چرخه آب توازن), Adapted from GloBallast, (۲۰۱۳)

۲. استاندارد عملکرد اجرایی آب توازن: که مربوط به کیفیت آب توازن تخلیه شده باشد و در ارتباط با حداکثر غلظت تعیین شده از جانوران ریز و میکروسکوپی می‌باشد.

کنوانسیون مدیریت آب توازن، جدول زمانی را برای اجرای این استانداردها بر اساس سال ساخت کشتی و ظرفیت آب توازن قرار داده است. که به طور خلاصه استاندارد تبادل آب توازن با

استانداردهای اجرای مدیریت آب توازن بر روی کشتی

۱. استاندارد تعادل آب توازن: که لازمه آن این است که ۹۵ درصد از حجم آب توازن دریافتی از آب دریا در موقعیت حداقل ۲۰۰ مایل دریایی از نزدیک ساحل و در آب حداقل ۲۰۰ متر در عمق دریا باشد.

بیامدهای مدیریت آب توازن

بررسی اجمالی: حمل و نقل بین المللی مسئولیت جابه‌جایی سالیانه ۳ تا ۵ میلیون تن آب توازن را برعهده دارد. هزینه‌های اضافه و افزایشی بابت هر تن از آب تحمیل شده از کنوانسیون مدیریت آب توازن، آثار خالص قابل توجهی برای عملیات مالی دولت‌ها، اپراتورهای کشتی و سرمایه‌گذاران دارد.

اشکال جایگزین مدیریت آب توازن: پروژه سرمایه‌گذاری مدیریت آب توازن شامل مجموعه‌ای از اقدامات سرمایه‌گذاری برای کشتی و بنادر می‌باشد که از این طریق قابلیت اجرایی پیدا می‌کند. (۲)(۳)

مدیریت آب توازن بروی کشتی‌ها

از گذشته دو مبنا بر کشتی برای کنترل مدیریت آب توازن وجود دارد:

۱. تبادل آب توازن
۲. تصفیه آب توازن

تبادل آب توازن در دریا اتفاق می‌افتد و نیازمند این است که ۹۵ درصد از تبادل آب توازن در داخل دریا انجام پذیرد. بعد از سال ۲۰۰۹ با توجه به این کنفرانس در داخل کشتی فاز جدیدی تحت عنوان عملکرد استاندارد آب توازن اجرایی گردید. که این عملکرد نیازمند به سیستم‌های تصفیه خاص در داخل کشتی به منظور حصول اطمینان از سلامت آب توازن در حال فرایند دریافت و یا خروج آب توازن مورد نیاز کشتی می‌باشد. برای تبادل این آب سالم و تصفیه شده دو نوع هزینه سرمایه‌ای و عملیاتی برای به‌سازی تجهیزات کشتی‌های خریداری شده و یا کشتی‌های جدید در حال ساخت وجود دارد. برای نصب تجهیزات جدید در مخازن مخصوص آب توازن نیازمند هزینه‌های سرمایه‌ای بسیار بالایی می‌باشد.

استاندارد عملکرد اجرایی آب توازن در سال ۲۰۱۶ جایگزین خواهد شد. در زمانی که کنوانسیون مدیریت آب توازن لازم اجرا می‌گردد تمام کشتی‌های درحال خدمت و یا در حال ساخت ملزم به اجرای آن می‌باشند. با اولین ممیزی مجدد جلوگیری از آلودگی نفتی کشتی‌ها پس از لازم الاجرا شدن کنوانسیون آب توازن، تمام کشتی‌ها مجبور به استفاده از سیستم تصفیه آب توازن به منظور سلامت آب قبل از نخلیه می‌باشند. (۲)

نیازمندی‌های بنادر

کنوانسیون مدیریت آب توازن، بنداری را که در آن تعمیر و یا اسکراب کشتی رخ می‌دهد، ملزم می‌کند زیر ساخت‌هایی را برای دریافت و رفع رسوبات ناشی از آب توازن ایجاد نمایند. به هر حال بنادر نیاز به ارائه زیر ساخت‌های دریافت آب توازن مرتبط با کشتی‌های مسافرتی ندارند. علاوه بر این کنوانسیون مدیریت آب توازن واحد بازرسی کشتی‌ها را در بنادر ملزم به بررسی و بازرسی کامل گواهی‌نامه معتبر طرح مدیریت آب توازن، کتاب ثبت گزارش آب توازن و یا نمونه آب توازن نموده است. هدف اصلی این بازرسی، بررسی عملیات کشتی‌ها در برابر استاندارد تبادل آب توازن و یا استاندارد عملکرد آب توازن می‌باشد. کنوانسیون مدیریت آب توازن این کنوانسیون نیازمند این است بنادر روند اجرای بازرسی را با سرعت عمل بالا و کارآمد با توجه به حساسیت زمان برای عملیات حمل و نقل تجاری کشتی‌ها به‌منظور جلوگیری از تاخیر در سفر کشتی‌ها انجام دهند. در نهایت واحدهای بازرسی کشتی‌ها در بنادر ملزم به فراهم آوردن امکانات و تجهیزات علمی و تحقیقاتی و تکنیکی بازرسی جهت مدیریت آب توازن کشتی‌ها می‌باشند. (۳)

- هزینه های تبدیل آب توازن
- هزینه های استهلاک
- هزینه های سرمایه
- گردش بلندمدت به بخشهای دیگر اقتصاد
- هزینه های اجرایی (۲)

هزینه های مستقیم

از آنجا که یکی از هزینه های مرتبط نسبتاً کم تبادل آب توازن با هزینه های مستقیمی که ناشی می شود از هزینه های پمپاژ اضافه و هزینه های ناشی از انحراف مسیر استاندارد کشتی به منظور رسیدن به مناطق تعیین شده برای تبادل آب توازن می باشد. هر دو هزینه های پمپاژ و تاخیر برای کشتی با توجه به میزان آب توازن مورد نیاز کشتی در آینده افزایش می یابد.

هزینه های پمپاژ: سرعت اضافه - انرژی و نیازهای کارگری و تجهیزاتی - هزینه های نگهداری مرتبط به عملیات اجرای پمپاژ آب توازن هزینه های تاخیر: هزینه های انحراف و تاخیر و شناور بودن کشتی برای رسیدن به منطقه مورد نظر جهت تبادل آب توازن و همچنین نیاز به کاهش سرعت کشتی در زمانی که عملیات پمپاژ انجام می گیرد.

در تحقیقی هزینه های پمپاژ را ۴/۰ یورو در هر تن برای یک کشتی معمولی با تناژ بالای ۱۰/۰۰۰ تن و ظرفیت پمپاژ ۳۱۰۰۰ تن تخمین زده شده به علاوه هزینه های سفر به منطقه هم ۱۰۸ یورو در ساعت تخمین زده شده است و برآورد هزینه های اضافه نیز برای هر سفر ۴۸۱ یورو می باشد. مقدار زمان صرف شده برای پمپاژ و هزینه های اضافه متحمل شده وابسته به قابلیت توانایی پمپاژ کشتی ها دارد که آیا از ظرفیت مخازن و یا جریان آب در عملیات پمپاژ استفاده

هزینه های عملیاتی برای آن نیز کمتر پیش بینی می شود ولی قطعاً براساس اثرات مدیریت آب توازن روند رو به رشدی خواهد داشت بخصوص در هزینه هایی همانند افزایش سوخت - برق - نیروی انسانی مورد نیاز - تجهیزات - تعمیرات - تعمیر و نگهداری - بازرسی و بازدیدها - ایمنی و خطر (در قالب افزایش پرداخت های بیمه). هزینه های عملیاتی در کشتی های جدید با توجه به هزینه های سرمایه ای کمتر خواهد بود. (۴)

هزینه های سرمایه ای مدیریت آب توازن

هزینه های سرمایه ای مورد نیاز تبادل آب توازن تابعی از ارزیابی هزینه و فایده برای پروژه های مدیریت آب توازن برای موقعیت جغرافیای خاص خواهد بود. اقتصاد محلی و ارتباط آن با صنعت حمل و نقل بین المللی برای جابه جایی سالیانه تقریباً ۳ تا ۵ میلیون تن از آب توازن برای سرمایه گذاری در زیرساخت های مدیریت آب توازن مسئول خواهد بود. اگرچه نیاز به نصب لوله های جدید یا اصلاح لوله های قدیمی برای رسیدن به اهداف تبادل آب توازن سالم می باشد. با انتقال اجباری سیستم از تبادل آب توازن به آب توازن تبدیل شده نیازمند هزینه های سرمایه ای بسیار بزرگی با توجه به راه اندازی سیستم های تصفیه آب می باشد.

در ارزیابی اثرات تنظیم سیستم تصفیه آب توازن بر روی اقتصاد استرالیا گزارش CIE شناسایی هزینه های تحت تاثیر آب توازن برای تبادل اجباری با آب سالم به تفکیک زیر عنوان کرده است:

- هزینه های تاخیر
- هزینه ای سرمایه ای کشتی و هزینه های راهبری
- هزینه های تبادل آب توازن

- کشتی‌های داخلی نیز هزینه‌های اضافی را برای اجرای قوانین داخلی متحمل می‌شوند شامل:
- توسعه و نگهداری از تایید طرح مدیریت آب توازن
 - بررسی منظم و صدور گواهینامه برای تجهیزات آب توازن (۵)

هزینه‌های غیرمستقیم

علاوه بر هزینه‌های مستقیم اعمال شده توسط مدیریت آب توازن ممکن است هزینه‌های غیرمستقیم موثر بر اقتصاد نیز ناشی شود. از جمله هزینه‌های دیگری که کشتی‌ها ممکن است با توجه به کوچکی و یا بزرگی متحمل شوند احتمال نیاز به نصب ژنراتور اضافه برای پمپاژ تصفیه آب توازن می‌باشد. (۵)

مزایای مالی مدیریت آب توازن

تعامل مستقیم منابع و خدمات با محیط زیست که این می‌تواند شامل کاهش آلودگی و فشار صنعت حمل و نقل دریایی در جهت افزایش بهبود عملکرد فعالیت‌های تجاری و تفریحی همانند:

- شیلات
 - آبی‌پروری
 - گردشگری ساحلی
 - کاهش مضرات زیست محیطی
 - افزایش فعالیت‌های تجاری و مالی بنادر
- منافع غیرمستقیم حاصل از حمایت و حفاظت‌های غیرمستقیم فعالیت‌های اقتصادی بر اکوسیستم و طبیعت دریا شامل موارد زیر می‌باشد:

می‌شود یا نه؟ هزینه‌های تاخیر آب توازن با توجه به سفر و نحوه و طرح مدیریت اجرای آن متفاوت خواهد بود. به هر حال سفر خارج از برنامه کشتی برای رسیدن به منطقه تبادل آب توازن روی هم رفته هزینه‌های تاخیر بالایی را در بر خواهد داشت. در هزینه‌های تاخیر دو جزء وجود دارد:

- حرکت خارج از مسیر به کل زمان سفر اضافه می‌شود و کشتی مجبور به سفر اضافه می‌باشد. با توجه به مسافت زیادی که برای رسیدن به منطقه تبادل باید انجام دهد.
- سفر خارج از مسیر کشتی که مجبور است برای رسیدن به منطقه تبادل آب توازن انجام دهد در زمان کمتری برای تبادل در دسترس خواهد بود. (۵)(۲)

هزینه‌های اجرایی

اقدامات اجرایی دولت و هزینه‌های مرتبط آن:

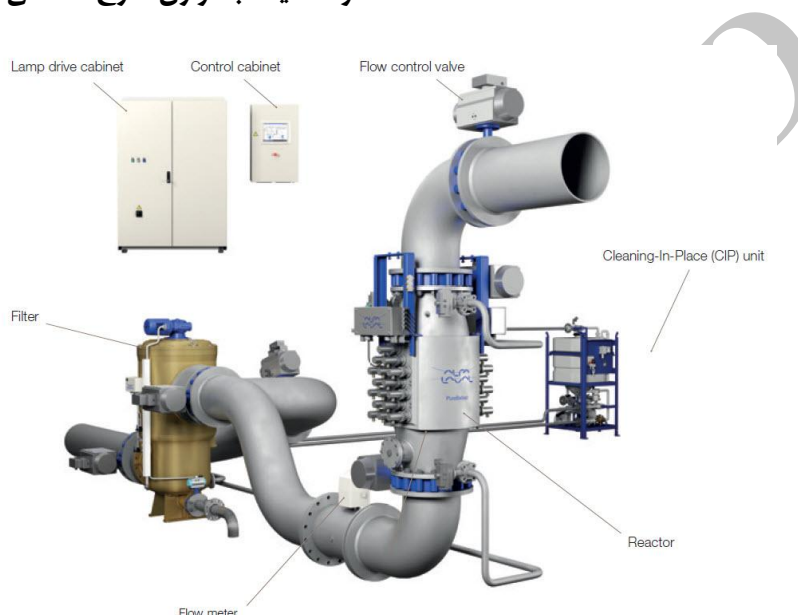
به منظور اطمینان از انجام درست مدیریت آب توازن قوانین بازرسی و نظارت توسط دولت‌ها باید تدوین و تصویب گردد. که این اقدامات عبارتند از:

- بازرسی سفرنامه کشتی و آب توازن
 - تهیه و نگهداری از جداول ارزیابی آب توازن به‌طور مثال بازرسی بنادر برای آفات مقیم مورد نیاز می‌باشد. که این امر به تقویت نظارت کمک خواهد کرد و به‌منظور کاهش هزینه‌های نظارت می‌توان فقط مناطق مورد نیاز جهت نظارت و بازرسی را مورد بررسی قرار داد.
- اقدامات اجرایی صنعت و هزینه‌های مربوطه:

مسدود شدن لوله و عملیات
پاک‌سازی(۶)(۲)

فرایند سیستم دریافت و تصفیه آب توازن

به‌منظور چگونگی اجرایی شدن مدیریت آب
توازن در این قسمت نمونه ای از سیستم دریافت
و تصفیه آب توازن شرح داده می‌شود.

مرحله و تصفیه آب در ورود به مخزن آب
توازن: ۱- صافی ۲- فیلتر سبیدی ۳- فیلتر
شمعی دو مرحله ای ۴- راکتور(کابین UV)
مرحل خروج آب توازن: همانند ورود آب
توازن می‌باشد با این تفاوت که مرحله
فیلترینگ وجود ندارد ولی آب از مرحله
ضدعفونی بیولوژیکی از داخل کابین UV به
منظور از بین بردن هرگونه رشد مجدد
جانوران ریز و میکروسکوپی.(۷)

۱. کنترل سیل و حفاظت از ساحل در برابر
توفان
۲. ایجاد مناطق پرورش و تخم‌ریزی برای
گونه‌های ماهیان
۳. اجتناب از هزینه‌های آتی ناشی از ساخت
و سازه‌های محیطی(مانند هزینه‌های

۱. مرحله تصفیه: این مرحله کمک به حذف
هرگونه موجودات بزرگ‌تر و ذرات قبل از
ضدعفونی بیولوژیکی است که بهترین
گزینه برای ورود آب استفاده از فیلتر
سبیدی می‌باشد.
۲. مرحله ضدعفونی بیولوژیکی: اصلی‌ترین
مرحله است که از یک راکتور UV
استفاده می‌شود و از طریق لامپ‌های
تولیدکننده اشعه ماوراء بنفش طراحی
شده از کوارتز مصنوعی به منظور تولید
UV و ارائه نور مناسب جهت ضدعفونی
کردن آب انجام می‌پذیرد.

غیر بومی به محیط جدیدی انتقال پیدا می کنند که در آنجا به عنوان گونه های بیگانه می باشند. به هر حال با توجه به مضرات محیط زیستی آب توازن راه هایی برای حل موضوع از طریق کنوانسیون پیش بینی گردیده، به این صورت که در دریا محل عمق خاصی برای برداشت آب توازن برای بنادر در نظر گرفته شد (عمق ۲۰۰ در ۲۰۰ مایلی سواحل) که این مورد هزینه هایی را برای بنادر و کشتی ها در بر داشت. هزینه های کشتی شامل، هزینه های مربوط به انحراف مسیر، تجهیزات خاص برداشت و تصفیه آب توازن همچنین هزینه های تعمیر و نگهداری و پرسنلی مربوطه (اضافه شدن مراحل کاری و شرایط جدید و لزوم استفاده از نیروهای کاری آموزش دیده جدید) نیز در بر خواهد داشت. بنادر نیز هزینه های مربوط به بازرسی و تجهیزات مورد نیاز برای تست آب توازن و ... را به خود اختصاص داده است.

نتیجه گیری

در حالی که استفاده از آب توازن برای حفظ ایمنی عملیاتی کشتی ها حیاتی است به ویژه هنگامی که در اسکله هست تخلیه می تواند پیامدهای قابل توجه اقتصادی، زیست محیطی و بهداشتی داشته باشد. آب توازن معمولاً از بنادر و یا آب های ساحلی برگرفته شده است همچنین این فرایند در دریا نیز می تواند اتفاق بیفتد. آب هنگامی که آب دریا در داخل مخزن آب توازن وارد می شود موجودات زنده نیز از طریق آب داخل آن قرار می گیرند و این آب قابل زندگی برای حیوانات دریایی پیدا می کند و می توانند حتی در سفرهای طولانی هم زنده بمانند. بسیاری از این موجودات دریایی می توانند زنده بمانند و پس از تخلیه آب توازن که با هدف تثبیت کشتی و در ازای تناژ تخلیه، صورت می گیرد، به دریا برمی گردند. رسوبات مخزن بالاست نیز یا به طور دستی و یا در کارخانه کشتی سازی و با امکانات تعمیر، بعد از تمیز شدن مخزن به دریا دفع می گردند از طریق این فعالیت ها موجودات دریایی

منابع و مأخذ

1. Centre for International Economics (CIE) (2007), Ballast Water Management. A Regulation Impact Statement. Available at URL: http://www.daff.gov.au/__data/assets/pdf_file/0009/93681/final-ballast-water-ris.pdf
2. Ballast Water Management Infrastructure Investment Guidance, Prepared on behalf of EBRD, Steve Challinor, Jennifer Godwin, Dee Davison, Esther Cowdery & John Vercoe (Ed), 2014
3. http://www.helcom.fi/stc/files/Publications/OtherPublications/Ensuring_safe_shipping.pdf
4. International Maritime Organization, 1997, Ballast Water Management, <http://www.imo.org/ourwork/environment/ballastwatermanagement>
5. Leppäkoski, E., and Gollasch, S. (2006). Risk Assessment of Ballast Water Mediated Species Introductions – a Baltic Sea Approach. Available at URL: <http://www.helcom.fi/stc/files/shipping/Ballast%20Water%20Mediated%20Species%20Introductions.pdf>
6. Monzingo et al (2011), Ballast Water Treatment System, Evaluation for Small Vessels.
7. <http://www.alfalaval.com/microsites/pureballast/technical.htm#overview>

Archive of SID

تحلیل ۳: مانده واحدی^۱مقدمه

(مارپول) را به تصویب رساند و متعاقبا توسط پروتکل ۱۹۷۸ اصلاح گردید. امروزه IMO در دستورالعمل کمیته حفاظت محیط زیست دریایی MEPC درباره دریافت، تعویض و تخلیه آب توازن کشتی‌ها اطلاعات لازم را ارائه کرده است و به عنوان سند شماره A۷۷۴ توسط IMO در سال ۱۹۹۲ پذیرفته شده است.

در سال ۱۹۹۷ تدوین پیش‌نویس کنوانسیون کنترل و مدیریت آب توازن کشتی‌ها و رسوبات آن شروع شد و این کنوانسیون در سیزدهم فوریه سال ۲۰۰۴ در IMO به تصویب رسید تا سال ۲۰۱۶ علی‌رغم الحاق ۳۶ کشور هنوز به تناژ جهانی ۳۵ درصد برای لازم الاجرا شدن نرسیده بود تا این‌که در نهایت پس از الحاق فنلاند، این قانون از سوی ۳۵ درصد ناوگان کشتیرانی جهانی (بر حسب تناژ ناخالص) پذیرفته شد و سرانجام پس از چندین سال انتظار در تاریخ ۸ سپتامبر ۲۰۱۷ لازم الاجرا خواهد شد.

لازم الاجرا شدن کنوانسیون BMW و تبعات آن برای بنادر و کشتیرانی

اقداماتی که پس از لازم الاجرا شدن این کنوانسیون می‌بایست انجام شود با توجه به نوع و ظرفیت کشتی‌ها و کاربری بنادر متفاوت خواهد بود

تانکرها و فله‌برها تا حد زیادی به آب توازن وابسته می‌باشند اما در مقابل کانتینربرها، کالاهای عمومی و کشتی‌های کروز وابستگی کمتری به آب توازن دارند. بر همین اساس ظرفیت کلی آب توازن، میزان تخلیه در یک بندر و نرخ جریان آب توازن نیز متفاوت خواهد بود بنابراین یکی از مهم‌ترین

کشتی‌ها برای حرکت در آب و به منظور حفظ تعادل مقداری از آب دریا را در مخازن خود ذخیره می‌کنند که این امر به منظور حفظ پایداری کشتی‌ها، عملکرد موثر پروانه و تیغه‌ها، انجام می‌شود و به این ترتیب سینه کشتی از آب بیرون نزده و به بدنه کشتی فشار وارد نمی‌شود. هزاران سال پیش از موادی مانند سنگ، چوب و ماسه به منظور حفظ تعادل کشتی استفاده می‌شد. در واقع دریانوردان اولیه با استفاده از بالاست جامد، کمک بسیار بزرگی به محیط زیست دریایی و سلامت انسان‌ها می‌کردند. در حدود سال‌های ۱۸۸۰ از آب دریا برای ایجاد توازن در کشتی‌ها استفاده شد. در واقع بر اساس سند MEPC^۲ (۲۰۰۲) آب توازن، آبی است با مواد معلق موجود در آن، که به منظور کنترل اختلاف آب‌خور سینه، پاشنه و پهلو به کار می‌رود. از دیگر فواید آب توازن کشتی‌ها می‌توان به حفظ پایداری، افزایش بازدهی پروانه و سکان کشتی‌ها با غوطه‌ور شدن کامل پروانه در آب اشاره نمود.

آب توازن یکی از آلاینده‌های دریا می‌باشد که علاوه بر داشتن روغن زاید، لجن سوخته و گونه‌های مهاجمی شامل زئوپلانکتون‌ها، سخت پوستان، باکتری‌ها، میکروب‌ها، کیست‌ها و لارو آبزیان را نیز به همراه دارد که باعث آلودگی و ایجاد لکه‌های نفتی در آب می‌شود.

سازمان بین‌المللی IMO^۳ در سال ۱۹۷۳ کنوانسیون جلوگیری از آلودگی ناشی از کشتی‌ها

^۱ کارشناس سازمان بنادر و دریانوردی

^۲ - Marine Environment Protection Committee

^۳ - international Maritime Organization

اقدامات در زمینه مدیریت آب توازن انتخاب نوع مناسب سیستم پردازش آب بالاست می‌باشد.

بر اساس کنوانسیون مدیریت آب توازن اندازه مناسب سیستم پردازش وابسته به میزان آب توازی است که در هر بندر خاص می‌بایست مورد پردازش قرار بگیرد. مهم‌ترین دسته از عوامل تاثیر گذار در انتخاب پردازش مناسب، بعد از نوع کشتی و سرویس کشتی ویژگی‌های عملیاتی و نیازمندی‌های هرکدام از تکنولوژی‌های سیستم‌های پردازش می‌باشد که با توجه به لازم الاجرا شدن کنوانسیون می‌بایست کلیه تکنولوژی‌های استفاده شده در پردازش آب بالاست بر اساس استاندارد تایید شده D-2 سازمان جهانی دریانوردی باشند.

تسهیلات دریافت و پردازش آب توازن و رسوبات

مقابله با ورود گونه‌های مهاجم به سه طریق ذیل انجام می‌شود

۱. تخلیه آب توازن
۲. دریافت و پردازش آب توازن در بنادر
۳. پردازش آب توازن در کشتی‌ها

بر اساس ماده ۵ کنوانسیون وجود تسهیلات مناسب در بنادر، پایانه‌های شستشو یا تعمیر مخازن آب توازن برای دریافت رسوبات الزامی است. فعالیت این تسهیلات باید بدون ایجاد تاخیر بی‌دلیل برای کشتی‌ها باشد و در عین حال تخلیه رسوبات باید با ایمنی کامل انجام شود به طوری که به محیط زیست، سلامت بشر، اموال و منافع کشور لطمه ای وارد نشود.

دریافت و پردازش آب توازن باید بر اساس دستورالعمل D-5 شامل ایمنی کشتی و خدمه، مقرون

به صرفه بودن، ایجاد نکردن تاثیرات زیست محیطی بیشتر نسبت به آنچه که در صدد حل آن است، سازگاری با طراحی کشتی و عملیات آن و در نهایت تاثیرات بیولوژیکی در جهت حذف یا خنثی سازی ارگانیس‌های مضر آبی در آب بالاست، انجام شود.

دریافت رسوبات می‌بایست بر اساس مفاد ماده ۵ کنوانسیون و مقرر B-5 انجام گردد. در روش‌های دفع و پردازش مورد استفاده در رسوبات از تاثیرات جانبی مانند آسیب رساندن به محیط زیست دولت متعاقد، سلامت انسان‌ها، دارایی‌ها و منابع آن‌ها و یا سایر دولت‌ها باید جلوگیری شود.

پرسنل آموزش‌های لازم در خصوص ریسک‌های احتمالی سلامتی، مرتبط با رسوبات آب توازن و همچنین نحوه استفاده از لباس و تجهیزات فردی را دیده باشند. در طراحی تجهیزات دریافت باید انواع کشتی‌هایی که پیش‌بینی می‌شود بخواهد از آن‌ها استفاده نمایند، مد نظر قرار گیرد. همچنین جزییات توانایی‌ها و محدودیت‌های این تجهیزات مثلا حداکثر حجم و وزن رسوبات، الزامات بسته بندی، ساعت‌های کار و... می‌بایست در دسترس کشتی‌هایی که می‌خواهند از این تجهیزات استفاده کنند قرار داده شود.

آبی که به منظور ایجاد تعادل وارد کشتی می‌شود مواد رسوبی جامد نیز دارد که پس از سکون در بدنه و کف تانک آب توازن ته‌نشین می‌شود. ارگانیزم‌های زنده حتی پس از تخلیه آب توازن می‌توانند در رسوبات به حیات خود ادامه دهند بنابراین از این طریق نیز بعد از تخلیه به بندر دیگری می‌توانند باعث آلودگی محیط زیست شوند

- بر اساس استراتژی مدیریت آب توازن بوده و با آن مطابقت کامل داشته باشند
- مطابق با دستورالعمل و پیش‌نویس کنوانسیون آب توازن IMO باشند
- بتوانند تعیین کنند که آیا الزامات مدیریت آب توازن بندر رعایت شده و در صورت عدم رعایت این الزامات، اقدامات مقتضی را اتخاذ نماید.

منابع

- احمدی امین آبادی، د.، نگهداری، محمدرضا، مطالعه و بررسی روش های جلوگیری از آلودگی دریایی ناشی از تخلیه مخازن آب توازن در کشتی‌ها. همایش سراسری محیط زیست، انرژی و پدافند زیستی.
- ربیعی فر، حمید رضا، مهدی، عاطفه، بهروش، مهدی، بررسی چالش های کنوانسیون مدیریت آب توازن کشتی‌ها. پنجمین کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین در نگهداشت انرژی.
- امیری، آمنه، بررسی اثرات و پیامدهای زیست محیطی ناشی از تخلیه آب توازن بر روی اکوسیستم دریایی، سال ۱۳۹۱.
- عبدالله العوضی، عبدالرحمن، ۲۰۰۱، مهمترین چالش های محیط زیست در منطقه دریایی و افق های آینده.
- Ballast Water Management Convention, International Maritime Organization (IMO), London, 2009 Edition.
- <http://www.imo.org/conventions/mainframe.asp>

بر اساس مقرره B-5.1 کنوانسیون، کلیه کشتی‌ها ملزم هستند که رسوبات فضاهای اختصاصی حمل آب توازن را بر اساس طرح مدیریت آب توازن زدوده و دفع نمایند. رعایت این راهنما توسط طراحان کشتی، سازندگان کشتی، مالکین و متصدیان به منظور به حداقل رساندن باقی ماندن رسوبات در کشتی کمک می‌نماید. در طراحی همه کشتی‌ها می‌بایست امکان دسترسی ایمن برای تخلیه رسوبات و نمونه برداری فراهم شود. بر این اساس طراحان کشتی باید سیستم آب توازن کشتی را به گونه‌ای طراحی کنند که تا حد ممکن مکش آب به داخل سیستم در طرفین کشتی در ارتفاع بالایی قرار گیرند و تا حد ممکن، تجهیزاتی در مسیر ورودی نصب شوند که مواد معلق آب را جداسازی نمایند.

بنادر مهم‌ترین بخش در روند مدیریت آب توازن هستند برداشت آب توازن و تخلیه آن مستقیماً به بندر مربوط می‌شود در این راستا تدوین طرح مدیریت آب توازن در بنادر الزامی است و به این ترتیب کلیه کشتی‌هایی که به چنین بندری وارد می‌شوند باید الزامات آن بندر را رعایت نمایند از جمله این الزامات عبارتند از:

- تعیین منطقه برداشت و تخلیه آب توازن
- ایجاد تسهیلات دریافت رسوبات
- روش‌ها و مراحل بازرسی و برنامه‌های مقابله با شرایط اضطراری

الزامات تدوین شده در بنادر باید ۳ معیار ضروری ذیل را بر اساس سیستم CME^۱ سازمان جهانی دریانوردی داشته باشند:

^۱ - Compliance Monitoring and Enforcement

تحلیل ۴: آیلار خیری زاده^۱

چکیده

وجود مکانیسم یکپارچه در کنترل انتقال گونه‌های مهاجم، فقدان قوانین حقوقی، نبود مکانیسم‌های مالی، ناکافی بودن تحقیقات میدانی، عدم استقرار سیستم‌های هشداردهنده، عدم تمایل صاحبان صنایع و ذی‌نفعان در مشارکت فعال و ... که یکی از این خلاها و یا همگی آن‌ها در عدم اجرای کنوانسیون تانگون موثر بوده‌اند. اما با لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون از تاریخ ۸ سپتامبر ۲۰۱۷ نقطه عطف این تغییرات آغاز می‌شود. [2]

مصوبه

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی کنترل و مدیریت آب‌توازن و رسوبات کشتی‌ها مشتمل بر ماده واحده منضم به متن کنوانسیون، شامل مقدمه و بیست و دو ماده و یک ضمیمه و دو پیوست در جلسه علنی مجلس شورای اسلامی در تاریخ ۱۳۸۹/۰۳/۰۵ به تأیید شورای نگهبان رسید و طی نامه شماره ۳۰۸/۱۵۸۲۸ مورخ ۱۳۸۹/۰۳/۱۲ جهت اجراء ابلاغ گردید. [3]

تعاریف

آب‌توازن در تانک‌ها و مخازن کشتی نگهداری می‌شود تا در زمانی که کشتی خالی بوده و یا کارگوه‌های با وزن مناسب حمل نمی‌کند و یا به علت نامساعدی دریا ثبات و تعادل کشتی‌ها را حفظ کند. آب‌توازن یکی از راه‌های مهم انتقال موجودات مزاحم آبی می‌باشد.

گونه‌های آبی از طریق مکانیسم‌های مختلف غیرعمدی نظیر اتصال به دیواره شناورها، حمل توسط آب‌توازن کشتی‌ها و نیز مکانیسم‌های عمدی نظیر انتقال جهت مصارف انسانی به عنوان غذای زنده، گونه‌های آکواریومی و صید انتقال می‌یابند. در سال‌های اخیر با جهانی شدن تجارت، افزایش

با لازم‌الاجرا کنوانسیون بین‌المللی مدیریت آب‌توازن کشتی و رسوبات انتظار می‌رود با مقاومت ده‌ها هزار کشتی در مقابل آن رو به رو شویم. حدود ۴۰,۰۰۰ تا ۵۰,۰۰۰ کشتی نیازمند یکپارچه‌سازی و نصب سیستمی برای آب‌توازن کشتی می‌باشند. اجرا شدن این کنوانسیون یک چالش عمده برای سیستم حمل و نقل دریایی از جمله برای کشتی‌سازی، تولیدکنندگان تجهیزات دریایی و صاحبان کشتی می‌باشد. [1] در این متن با ذکر راهکارها و معایب اجرای کنوانسیون بین‌المللی مدیریت آب‌توازن کشتی و رسوبات آن در بنادر و برای کشتیرانی ذکر گردیده است.

کلمات کلیدی: کشتی‌ها، آب‌توازن، کنوانسیون، لازم‌الاجرا

مقدمه

کنوانسیون بین‌المللی مدیریت آب‌توازن کشتی و رسوبات آن در فوریه سال ۲۰۰۴ در سازمان بین‌المللی دریانوردی (IMO) به تصویب رسید. پس از یک مدت زمان طولانی با الحاق فنلاند به کنوانسیون مدیریت آب‌توازن این قانون از سوی ۳۵٪ ناوگان کشتیرانی جهانی (بر حسب تناژ ناخالص) پذیرفته شد و به این ترتیب یکی از دو شرط لازم برای تصویب این کنوانسیون توسط سازمان بین‌المللی دریانوردی (BWM)^۲ مهیا شد. کشورهای توسعه یافته کم و بیش قوانینی برای الزامات کنوانسیون بین‌المللی مدیریت آب‌توازن کشتی وضع نموده‌اند اما بدلیل خلاهایی مانند عدم

^۱ کارشناس بهره‌وری، اداره برنامه، بودجه و تحول اداری، گروه تحول اداری

^۲ Ballast Water Management (BWM)

راهکارها و معایب اجرای کنوانسیون بین‌المللی مدیریت آب‌توازن کشتی و رسوبات آن در بنادر

الزامات بنادر در اجرای کنوانسیون از این قرار است که بنادر مستقیماً در روند مدیریت آب‌توازن درگیرند و مهم‌ترین جزء در این موضوع به‌شمار می‌روند.

I. یکی از روش‌های کنترل آب‌توازن توسط بنادر جهت اقدامات مقتضی اعلام وضعیت آب‌توازن آنها دو تا سه روز قبل از ورود به بندر می‌باشد.

معایب این روش: زمان‌گیر بودن و بروز مشکلات عدم تایید بندر جهت ورود و صرف هزینه و انرژی جهت انتقال به بندر دیگر)

II. شناسایی بندر اصلی که کشتی از آن‌جا آمده

و بندر مقصد. می‌بایست وجه تشابه دو بندر از لحاظ اکوسیستمی و دیگر بندرها که از آنها آب‌توازن برداشت شده، مشخص شود. گونه‌هایی که ریسک بالا برای مهاجم شدن را دارند و از طریق بندر منتخب منتقل می‌شوند، از طریق این داده‌ها شناسایی می‌شوند. جزئیات گونه‌ها، مانند منشأ، میزان تحدید و غیره طبقه‌بندی و در پایگاه اطلاعات ذخیره کردند. اطلاعات تحلیل‌شده و باید به‌روزرسانی شوند. گونه‌ها چه بومی یا با ریشه‌ی نامعلوم باید معرفی و میزان خطری که برای اکوسیستم منطقه دارند معلوم گردد. با این اطلاعات می‌توان احتمال خطر بقای گونه‌ها را تخمین زد. و با تقسیم بندی بنادر مشابه از لحاظ اکوسیستمی اجازه ورود کشتی‌های داده شود.

معایب این روش: که این امر موجب عدم‌پذیرش تمام کشتی‌ها به بنادر غیرمشابه از لحاظ اکوسیستمی می‌باشد.

III. تخلیه آب‌توازن در ۲۰۰ مایل دریایی از نزدیک‌ترین خشکی، برای تمام کشتی‌ها

سرعت مسافرت، حجم بالای کشتی‌های کارگو و رشد صنعت توریسم، احتمال ورود تصادفی گونه‌های بیگانه به‌طور فزاینده ای افزایش می‌یابد. ارزیابی خسارات اقتصادی، اجتماعی، تفریحی و اکولوژیکی گونه‌های مهاجم آبی و محاسبه هزینه‌های مربوطه بسیار مشکل می‌باشد. مدیریت آب‌توازن برای شناورها شامل تمام معیارهایی است که هدف آن‌ها پیشگیری خسارات ناشی از گونه‌های مهاجم آبی می‌باشد که به‌طور ناخواسته از طریق آب‌توازن به محیط‌های مختلف آبی انتقال می‌یابند.

انتقال موجودات مضر و عوامل بیماری‌زا از طریق آب‌توازن کشتی‌ها از بزرگ‌ترین تهدیدات محیط زیست دریایی و سلامت بشر محسوب می‌شود. [4]

اهداف کنوانسیون بین‌المللی مدیریت آب‌توازن کشتی و رسوبات آن

هنگامی که کنوانسیون آب‌توازن برای کشتی‌های GRT ۴۰۰ و بالاتر اجرا شود می‌بایست موارد ذیل انجام پذیرد:

۱. تدوین مقررات و قوانین به‌منظور کاهش گونه‌های مهاجم.
۲. تدوین طرح مدیریت آب‌توازن کشتی و بررسی روش‌های عملی قابل استفاده در کشتی به منظور کاهش احتمال انتقال موجودات آبی و پاتوژن‌های مضر از طریق آب‌توازن کشتی.
۳. تدوین اجرای پروژه رفع موانع و اجرای کنترل مؤثر بر آب‌توازن کشتی و اقدامات مدیریتی در کشورهای درحال توسعه با همکاری UNDP و GEF.

انتشار گاز دی‌اکسیدکربن، جلوگیری می‌کنند.

III. روش دیگری که محققان آمریکایی به آن دست یافتند، سیستم مداوم مایکروویو (Microwave) است که قادر به از بین بردن جانداران دریایی موجود در تانکر آب‌توازن، است.

IV. نور فرابنفش UV روشی ویژه فاقد مواد شیمیایی گندزداست که انواع بیماری‌های داخل کشتی را ریشه‌کن می‌کند.

V. روش دیگر راکتور زیستی است که از دو روش غشایی و نور فرابنفش استفاده می‌شود.

VI. استفاده از دمای مازاد کشتی با ایجاد پوششی به دور موتور اصلی کشتی می‌تواند هم در جهت خنک کردن موتور و هم تصفیه آب‌توازن کاربرد دارد.

VII. اگر گونه‌های مهاجم برای استفاده‌های غذایی، برای حیوانات خانگی، به کار روند کاملاً به صرفه و سودمند خواهند بود. [5]

معایب موارد فوق: با توجه به مدت زمان کوتاه تا لازم‌الاجرا شدن این کنوانسیون (حدود ۱۲ ماه) برای شرکت‌های کشتی‌سازی هزینه‌های گزافی را به همراه خواهد داشت. اما در بلندمدت و با برنامه‌ریزی برای ساخت نسل بعدی کشتی‌ها این امر امکان پذیر می‌باشد.

راهکارها

سالانه بیش از ۱۰ هزار شناور در این خلیج فارس تردد دارند که بیش از ۷۵ درصد آنها به حمل و نقل نفت و محصولات نفتی می‌پردازند و فعالیت آن‌ها نیز حائز اهمیت است. چرا که به دلیل حجم بالای تردد کشتی‌ها، به خصوص نفتکش‌های عظیم و تخلیه

اجباری شده و ارایه‌ی کتاب آب‌توازن با جزییات تخلیه، به بندرها و کسب اجازه برای تخلیه آب‌توازن، از مواردی است که به صورت سخت‌گیرانه اجرا گردد. معایب این روش: موجب احتمال واژگونی کشتی‌ها در حد فاصل تخلیه آب‌توازن تا بندر و بلعکس می‌باشد.

IV. شناسایی مناطق با ریسک بالا و پایین توسط کارشناسان IMO و کنترل و بازرسی بیشتر بر مناطق با ریسک بالا می‌باشد.

معایب این روش: افزایش هزینه کنترل و بازرسی و به تبع آن افزایش تعرفه تخلیه و بارگیری توسط بنادر می‌شود.

راهکارها و معایب اجرای کنوانسیون بین‌المللی مدیریت آب‌توازن کشتی و رسوبات آن برای کشتیرانی

I. برنامه‌ریزی برای ساخت کشتی‌هایی که بدون نیاز با آب‌توازن حرکت می‌کنند. در ساخت کشتی‌هایی که نیاز به آب‌توازن ندارند، کف کشتی به صورت V و مورب است مزیت این کشتی‌ها این است که چون برای تخلیه آب‌توازن انرژی مصرف نمی‌کند در نتیجه شاهد کاهش گاز دی‌اکسید کربن نیز، هستیم.

II. نمونه دیگر طراحی کشتی است که با سوخت LNG حرکت کرده و با توجه به ساختار بدنه، بی‌نیاز از سیستم آب‌توازن است. در این سیستم کشتی به علت استفاده از گاز برای سوخت، آلودگی کمی دارد. به لحاظ مالی نسبت به انواع حمل‌کننده‌های سنتی که از سوخت سنگین استفاده می‌کنند، به صرفه‌تر است و ۲۵٪ صرفه‌جویی انرژی به دنبال دارد و ۳۴٪ از

تحقیقات حقوقی آزاد، سال هفتم، شماره بیست و سوم، بهار ۱۳۹۳ از صفحه ۳۹-۵.

[6] سهراب عسگری، فرزانه صادقی و زهرا خان-محمدی. (۱۳۹۳). ویژگی‌های زیست‌محیطی خلیج فارس و جایگاه آن در کنوانسیون‌های کویت و حقوق بین‌الملل دریاها (۱۹۸۲). فصلنامه علمی-پژوهشی اطلاعات جغرافیایی (سپهر). دوره ۲۳، شماره ۸۹، بهار ۱۳۹۳، صفحه ۱۷-۲۵.

آب‌توازن کشتی‌ها که حدود ۳۸ درصد آب‌توازن نفتکش‌ها دارای نفت خام می‌باشد، باعث آلودگی‌ها محیط‌زیست می‌شوند. [6]

اما آن‌چه مهم است طبق سخنان آقای کیتاک لیم^۱ دبیرکل سازمان بین‌المللی دریانوردی تصویب این کنوانسیون یک نقطه عطف بسیار مهم برای حفظ سلامت کره زمین است گسترش گونه‌های مهاجم یکی از بزرگ‌ترین تهدیدها علیه آسایش زیست‌محیطی و رفاه اقتصادی کره زمین شناخته شده است. این گونه‌ها باعث آسیب زیادی به تنوع زیستی و منابع طبیعی ارزشمند می‌شوند که حیات ما به آن‌ها بستگی دارد. آسیب‌های مستقیم و غیرمستقیم گونه‌های مهاجم به بهداشت و محیط‌زیست اغلب جبران‌ناپذیر است. [2]

منابع

[1] www.lagersmit.com

[2] ماهنامه الکترونیکی مسیر، سال سوم، شماره ۲۰

[3] rc.majlis.ir

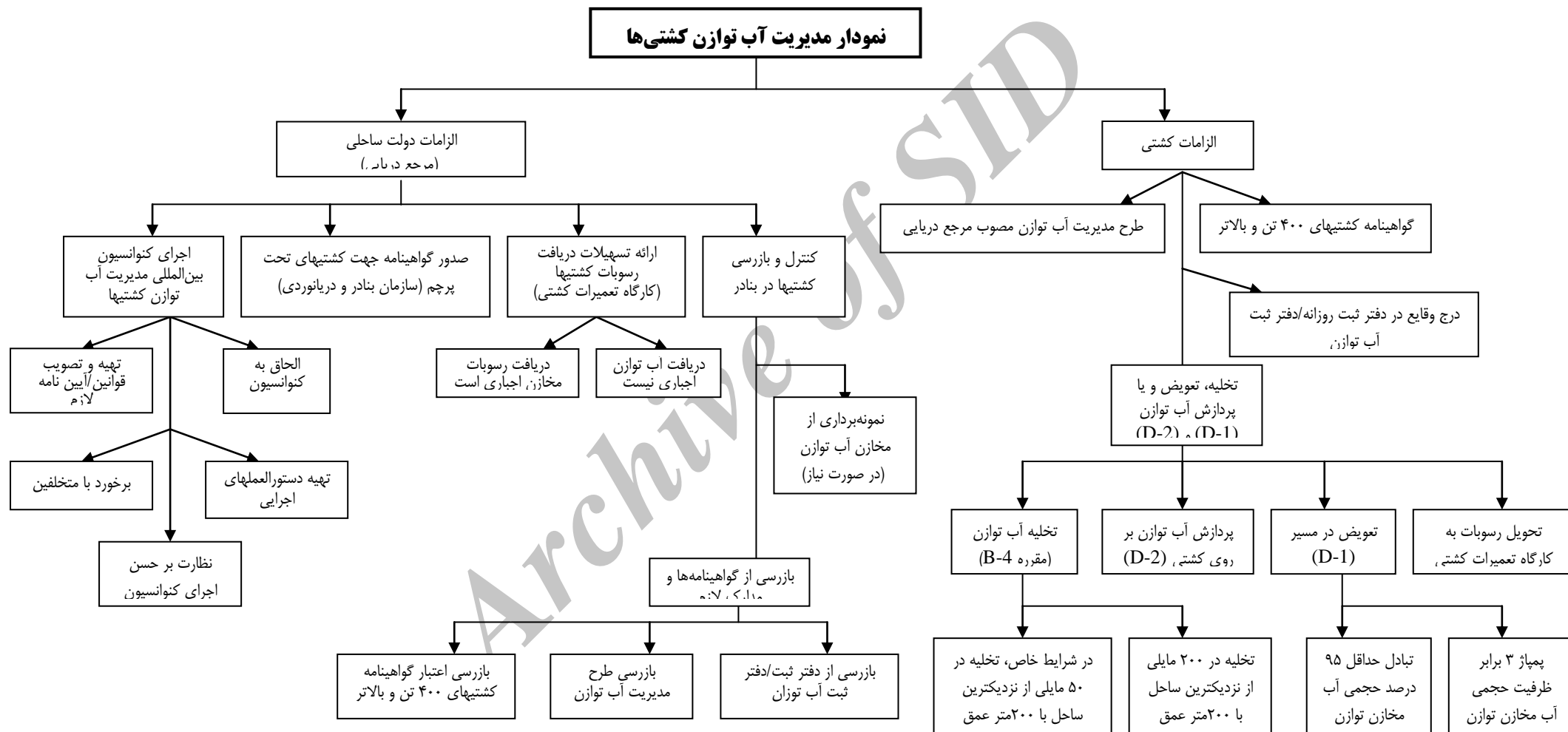
[4] سید علی اکبر هدایتی و طاهره باقری. (۱۳۹۴). مخاطرات زیست‌محیطی و مدیریت بحران ناشی از آب‌توازن کشتی‌ها بر اکوسیستم‌های دریایی. فصل‌نامه علوم و فناوری دریا. مقاله ۶، دوره ۷۳، شماره ۷۳، بهار ۱۳۹۴، صفحه ۵۷-۶۷.

[5] علیرضا ظاهری و میترا اسماعیلی میرک محله. (۱۳۹۳). ارزیابی عملکرد شش بندر منتخب دنیا در اجرای الزامات کنوانسیون کنترل و مدیریت آب.

¹ Kitack Lim

نمودار مدیریت آب توازن کشتی‌ها تهیه کننده: رویا امام

براساس مقرره B-3 کنوانسیون از سال ۲۰۱۶، روش تعویض آب توازن در طول مسیر (استاندارد D-1) کارایی ندارد و از روش پردازش آب توازن از طریق سیستمهای پردازشی (استاندارد D-2) استفاده می شود.

Masir

Vol 3, No 21(2016)

ISSN 2423-348X

**The Official E-Magazine of Port & Maritime Organization of
Iran**